

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2022/612

(2022. gada 6. aprīlis)

par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā

(pārstrādāta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 531/2012 ⁽³⁾ vairākkārt būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Tā kā ir jāizdara turpmāki grozījumi, minētā regula skaidrības labad būtu jāpārstrādā.
- (2) Jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2120 ⁽⁵⁾ tika grozīta Regula (ES) Nr. 531/2012 un noteikts, ka no 2017. gada 15. jūnija Savienībā jāatceļ mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas, ievērojot viesabonēšanas pakalpojumu godīgu izmantošanu un iespēju piemērot izņēmumu mehānismu mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas ilgtspējas labad – tā dēvēto “abonēšanu kā mājās” (RLAH). Turklāt Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 531/2012 19. pantu pārskatīja viesabonēšanas vairumtirgu nolūkā novērtēt mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanai nepieciešamos pasākumus. Pēc minētās pārskatīšanas tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/920 ⁽⁶⁾ ar mērķi regulēt valstu viesabonēšanas vairumtirgu darbību, lai līdz 2017. gada 15. jūnijam varētu atcelt mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas, neizkropļojot vietējos vai apmeklētus tirgus.

⁽¹⁾ OV C 374, 16.9.2021., 28. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2022. gada 24. marta nostāja lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2022. gada 4. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 531/2012 (2012. gada 13. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV L 172, 30.6.2012., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ Skatīt I pielikumu.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērta internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV L 310, 26.11.2015., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/920 (2017. gada 17. maijs), ar ko groza Regulas (ES) Nr. 531/2012 noteikumus par viesabonēšanas vairumtirgiem (OV L 147, 9.6.2017., 1. lpp.).

- (3) Komisija 2019. gada 29. novembrī publicēja pirmo pilnīgo pārskatu par viesabonēšanas tirgu ("Komisijas ziņojums"), norādot, ka ceļotāji visā Savienībā ir guvuši ievērojamu labumu no mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas atcelšanas. Mobilo sakaru pakalpojumu, proti, regulētu balss zvanu, īsziņu vai datu viesabonēšanas pakalpojumu, izmantošana, ceļojot Savienībā, ir strauji un masveidā palielinājusies, un tas apstiprina Savienības viesabonēšanas noteikumu ietekmi. Komisijas ziņojumā secināts, ka, neraugoties uz zināmām konkurences dinamikas pazīmēm viesabonēšanas mazumtirgos un vairumtirgos, konkurences noteicēji pamatapstākļi nav mainījušies un nav gaidāms, ka pārredzamā nākotnē tie mainīsies. Tāpēc mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tirgu regulējums joprojām ir nepieciešams, un to nebūtu jāatceļ. Jo īpaši Komisijas ziņojumā tika konstatēts, ka vairumtirdzniecības līmenī krasais cenu maksimumu pazeminājums ir veicinājis viesabonēšanas vairumcenu turpmāku samazināšanos par labu neto izejošās plūsmas operatoriem, t. i., operatoriem, kuru klientu bāze partneru operatoru tīklos citās dalībvalstīs patērē vairāk mobilo sakaru pakalpojumu nekā partneru operatoru klientu bāze patērē savā tīklā.

Komisijas ziņojumā tika pieņemts zināšanai Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru iestādes (BEREC) ieteikums vēl vairāk pazemināt viesabonēšanas vairumcenu maksimumu. Komisija arī analizēja un dokumentēja vajadzību vēl vairāk pazemināt viesabonēšanas vairumcenu maksimumu, un novērtēja, kāds samazinājuma līmenis ļauj apmeklētājiem operatoriem atpelnīt viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumu izmaksas. Komisijas ziņojumā ir atsauce uz Regulā (ES) Nr. 531/2012 noteikto prasību, ka citās dalībvalstīs viesabonentiem ir pieejami tādi paši pakalpojumi par tādu pašu cenu, ja minētos pakalpojumus apmeklētājā sakaru tīklā iespējams sniegt. Komisijas ziņojumā atzīmēts, ka pavisam nesen ir attīstījušies jauni vairumtirdzniecības viesabonēšanas datplūsmas tirdzniecības veidi, piemēram, tiešsaistes tirdzniecības platformas, kas varētu veicināt konkurenci viesabonēšanas vairumtirgū un atvieglot sarunas starp operatoriem. Visbeidzot tajā tika konstatēts, ka tirgus nav izmantojis datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķu pārdošanu.

- (4) Regulas (ES) Nr. 531/2012 piemērošana beidzas 2022. gada 30. jūnijā, un šīs regulas mērķis ir to pārstrādāt, vienlaikus ieviešot jaunus pasākumus, lai uzlabotu pārredzamību, tostarp pārredzamību attiecībā uz papildvērtības pakalpojumu izmantošanu viesabonēšanas laikā, un viesabonēšanas izmantošanā publiskajos mobilo sakaru tīklos, kas nav sauszemes tīkli, un nodrošināt patiesu *RLAH* pakalpojumu kvalitātes ziņā un attiecībā uz piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestiem viesabonēšanas laikā. Šīs regulas piemērošanas laiks ir 10 gadi, proti, līdz 2032. gadam, lai nodrošinātu noteiktību tirgū un samazinātu regulatīvos slogus. Ar šo regulu ievieš prasību, ka Komisijai 2025. un 2029. gadā jāveic pārskatīšana un jāiesniedz ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei, ko vajadzības gadījumā pēc tam papildina ar tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai, ja tas nepieciešams tirgus attīstības dēļ. Ņemot vērā tirgus ātro attīstību un jauno tehnoloģiju straujo ieviešanu, Komisijai, sagatavojot savu pirmo ziņojumu 2025. gadā, jo īpaši būtu jānovērtē, vai ir lietderīgi iesniegt tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai.
- (5) Valsts regulatīvās iestādes vai citas kompetentās iestādes, kuras atbild par to teritorijā parasti dzīvojošo mobilo sakaru tīklu klientu interešu aizsardzību un veicināšanu, nespēj kontrolēt citā dalībvalstī esošu apmeklētā sakaru tīkla operatoru rīcību, no kuriem minētie klienti ir atkarīgi, kad izmanto starptautiskās viesabonēšanas pakalpojumus. Minētās kontroles trūkums var mazināt to pasākumu efektivitāti, ko dalībvalstis veic, balstoties uz savu atlikušo kompetenci pieņemt patērētāju aizsardzības noteikumus.
- (6) Savienības mobilo sakaru tirgus vēl aizvien ir sadrumstalots, un neviens mobilo sakaru tīkls neaptver visas dalībvalstis. Rezultātā, lai nodrošinātu mobilo sakaru pakalpojumus saviem iekšzemes klientiem, kuri ceļo citās dalībvalstīs, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji iegādājas vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus no operatoriem apmeklētajās dalībvalstīs vai ar tiem apmainās ar viesabonēšanas pakalpojumiem.
- (7) Nevar apgalvot, ka pastāv iekšējs telesakaru tirgus, kamēr atšķiras iekšzemes un viesabonēšanas cenas. Tādēļ būtu jālikvidē atšķirības starp iekšzemes maksām un viesabonēšanas maksām, lai tādējādi izveidotu mobilo sakaru pakalpojumu iekšējo tirgu.
- (8) Būtu jāizmanto vienota, saskaņota pieeja, lai nodrošinātu, ka publisko mobilo sakaru sauszemes tīklu lietotājiem, ceļojot Savienībā, nav jāmaksā pārmērīgas cenas par Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumiem, tādējādi palielinot konkurenci starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem viesabonēšanas pakalpojumu jomā, panākot augstu patērētāju aizsardzības līmeni un saglabājot gan stimulus jauninājumu veikšanai, gan izvēles iespējas patērētājiem. Ņemot vērā apskatāmo pakalpojumu pārrobežu raksturu, šāda vienota pieeja ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var darboties atbilstīgi vienotam saskaņotam tiesiskajam regulējumam, kas balstīts uz objektīvi noteiktiem kritērijiem.

- (9) Internetam pieslēdzamo mobilo ierīču plašais izmantojums nozīmē, ka datu viesabonēšanai ir liela tautsaimnieciska nozīme. Tas ir svarīgi gan lietotājiem, gan lietotņu un satura piegādātājiem. Lai veicinātu šā tirgus attīstību, maksa par datu pārraidi nedrīkstētu kavēt izaugsmi, jo īpaši ņemot vērā to, ka nākamās paaudzes ātrdarbīgu tīklu un pakalpojumu attīstība un izvērsšana kļūs arvien straujāka.
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/19/EK ⁽⁷⁾, 2002/20/EK ⁽⁸⁾, 2002/21/EK ⁽⁹⁾, 2002/22/EK ⁽¹⁰⁾ un 2002/58/EK ⁽¹¹⁾ mērķis bija Savienībā radīt elektronisko sakaru iekšējo tirgu, vienlaikus ar uzlabotu konkurenci nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/1972 ⁽¹²⁾ minētās direktīvas, izņemot Direktīvu 2002/58/EK, atcēla.

Direktīvas (ES) 2018/1972 mērķis ir stimulēt investīcijas ļoti augstas veiktspējas tīklos Savienībā un to ierīkošanu, kā arī ieviest jaunus noteikumus par radiofrekvenču spektru mobilajai savienojamībai un 5G. Direktīvā (ES) 2018/1972 ir arī paredzēts, ka valsts regulatīvajām iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, kā arī BEREC, Komisijai un dalībvalstīm cita starpā ir jācenšas sasniegt mērķi veicināt iekšējā tirgus attīstību un izvirzīt priekšplānā Savienības iedzīvotāju intereses. Ar minēto direktīvu cita starpā nodrošina, ka visiem galalietotājiem ir piekļuve sakariem, tostarp internetam, par pieņemamu cenu. Tā uzlabo patērētāju tiesību aizsardzību un lietotāju drošību un atvieglo regulatīvu ieviešanu.

- (11) Viesabonēšanas mazumtirgiem un vairumtirgiem ir savas īpatnības, kas attaisno izņēmuma pasākumus, kuri pārsniedz saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/1972 citādi pieejamos mehānismus.
- (12) Ar šo regulu būtu jāļauj atkāpties no noteikumiem, kas citādi piemērojami atbilstoši Direktīvai (ES) 2018/1972, proti, ka pakalpojumu piedāvājumu cenas nosaka ar komercīgumiem, ja tirgū nepastāv būtiska ietekme, tādējādi ļaujot ieviest papildu regulatīvos pienākumus, kas atspoguļo Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumu īpatnības.
- (13) Lai pasargātu viesabonentus no regulētu viesabonēšanas pakalpojumu – proti, regulētu balss zvanu, īsziņu un datu viesabonēšanas pakalpojumu – mazumcenu pieauguma sakarā ar atsauces maiņas kursa svārstībām valūtām, kas nav euro, dalībvalstij, kuras valūta nav euro, maksimālās piemērojamās papildmaksas noteikšanai savā valūtā būtu jāizmanto vairāku kāda laika atsauces maiņas kursu vidējā vērtība. Ja maksimālās maksas nav norādītas euro, piemērojamās vērtības attiecīgajā valūtā būtu jānosaka, izmantojot vairāku tādu atsauces maiņas kursu vidējo vērtību kādā laikā, kas šajā regulā noteiktajās dienās publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (Oficiālais Vēstnesis). Ja noteiktajās dienās tādas publikācijas nav, piemērojamiem atsauces maiņas kursiem vajadzētu būt tiem, kas publicēti pirmajā *Oficiālā Vēstneša* numurā, kurš iznāk pēc minētās dienas un kurā tādi atsauces maiņas kursi ir. Lai vērtību noteikšanu valūtās, kas nav euro, pieskaņotu noteikumam, ko piemēro ES iekšējiem sakariem saskaņā ar Regulu (ES) 2015/2120, maksimālās maksas valūtās, kas nav euro, būtu jānosaka, piemērojot *Oficiālajā Vēstnesī* attiecīgā kalendārā gada 15. janvārī, 15. februārī un 15. martā Eiropas Centrālās bankas publicēto atsauces maiņas kursu vidējo vērtību. Tādā veidā aprēķināta maksimālā maksa par 2022. gadu būtu piemērojama no šīs regulas stāšanās spēkā dienas līdz 2023. gada 15. maijam.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (Piekļuves direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (Atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

- (14) Lai varētu attīstīties efektīvāks un integrētāks viesabonēšanas pakalpojumu tirgus, kurā valda lielāka konkurence, nedrīkstētu būt ierobežojumi, kas uzņēmumiem liedz efektīvi risināt sarunas par vairumtirdzniecības piekļuvi viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas nolūkā, tostarp attiecībā uz mašīnas–mašīnas sakariem. Būtu jālikvidē šķēršļi, ko piekļuvei šādiem vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem rada nevienāds spēku samērs sarunās un atšķirības uzņēmumiem piederošās infrastruktūras daudzumā. Tālab vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumos būtu jāievēro tehnoloģiju neitralitātes princips un jānodrošina, ka visiem operatoriem ir vienādas un taisnīgas iespējas piekļūt visiem pieejamajiem tīkliem un tehnoloģijām, un būtu jāievēro princips, ka par šādiem līgumiem vienojas labticīgi, lai viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam ļautu piedāvāt mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, kas ir līdzvērtīgi iekšzemē piedāvājumiem. Šī regula neuzliek pienākumu viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem slēgt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus tikai ar tiem operatoriem, kuriem ir vismodernākie tīkli, ievērojot šajā regulā noteiktās mazumtirdzniecības pakalpojumu kvalitātes prasības. Operatoriem, kas vēlas vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi, vajadzētu būt iespējai brīvi vienoties par vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumiem atbilstīgi savām komerciālajām vajadzībām un galalietotāju interesēm. Tāpēc, pārejot uz nākamās paaudzes mobilo sakaru tīkliem un tehnoloģijām, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar *RLAH* mērķiem būtu pakāpeniski jānodrošina vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuve, kas ļauj sniegt mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus citās dalībvalstīs ar tādiem pašiem līgumiskajiem nosacījumiem kā viņu piederības dalībvalstī. Rīkojoties saskaņā ar *BEREC* pamatnostādnēm par vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpiedāvā mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumi, kas ir līdzvērtīgi mobilo sakaru pakalpojumiem, kuros tie piedāvā iekšzemē, ja ir plašs pārklājums vai ja apmeklētājā dalībvalstī ir konkurētspējīgi piedāvājumi piekļuvei šādiem nākamās paaudzes mobilo sakaru tīkliem un tehnoloģijām.

Virtuālā mobilo sakaru tīkla operatori (MVNO) un mobilo sakaru pakalpojumu tālākpārdevēji bez savas tīkla infrastruktūras parasti sniedz viesabonēšanas pakalpojumus, pamatojoties uz vairumtirdzniecības viesabonēšanas komercīgumiem ar saviem vietējā mobilo sakaru tīkla operatoriem tajā pašā dalībvalstī. Komercīgsarunas MVNO un tālākpārdevējiem tomēr var nedot pietiekamas iespējas veicināt konkurenci ar zemākām cenām. Minēto šķēršļu likvidēšanai un savu interešu aizstāvības spēju līdzsvarošanai starp MVNO vai tālākpārdevējiem un mobilo sakaru tīkla operatoriem, nosakot pienākumu dot piekļuvi un paredzot vairumcenu maksimumu, vajadzētu atvieglot alternatīvu, novatorisku un Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumu un piedāvājumu veidošanos klientu labā. Direktīva (ES) 2018/1972 neparedz šo problēmu atrisināt, uzliekot pienākumus operatoriem, kuriem ir būtiska ietekme tirgū.

- (15) Tādēļ būtu jāparedz pienākums apmierināt samērīgus pieprasījumus dot vairumtirdzniecības piekļuvi publiskajiem mobilo sakaru tīkliem viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas nolūkā. Šādi piekļuvei būtu jāatbilst piekļuves pieprasītāju vajadzībām. Tādu pakalpojumu, kuri prasa mūsdienīgas tehnoloģijas, un mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu galalietotājiem viesabonējojam vajadzētu saņemt tādu pašu pakalpojuma kvalitāti kā iekšzemē. Tāpēc pienākumam dot vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi būtu jānodrošina, ka piekļuves pieprasītāji spēj sniegt tādus pašus pakalpojumus kā iekšzemes tirgū piedāvātos mazumtirdzniecības pakalpojumus, ja vien mobilo sakaru tīkla operatori, kuriem pieprasīts nodrošināt piekļuvi, nepierāda, ka tas tehniski nav realizējams. Parametri, saskaņā ar kuriem apmeklētā tīkla operators piedāvā mobilo sakaru pakalpojumus saviem iekšzemes klientiem, tiek uzskatīti par tehniski realizējamiem. Ievērojot attiecīgo vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu un neskarot šajā regulā noteiktos mazumtirdzniecības pienākumus, apmeklētā sakaru tīkla operatoram būtu jānodrošina, ka viesabonentiem tā tīklā nepiemēro nosacījumus, kas ir mazāk izdevīgi par tiem, ko tas piedāvā saviem iekšzemes klientiem, piemēram, attiecībā uz pakalpojuma kvalitātes rādītājiem, tādiem kā pieejamais ātrums. Piekļuve būtu atsakāma vienīgi uz tādu objektīvu kritēriju pamata kā tehniskās iespējas vai vajadzība ievērot tīkla integritāti.

Apmeklētā sakaru tīkla operatoram nebūtu jāatsaka vai jāierobežo piekļuve, pamatojoties uz komerciāliem apsvērumiem, tādējādi ierobežojot konkurējošu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu. Ja piekļuve ir atteikta, personai, kurai ir atteikts, būtu jāspēj lietu iesniegt strīda izšķiršanai saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta šajā regulā. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus, vairumtirdzniecības piekļuve viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas nolūkā būtu jāpiešķir saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem regulatīvajiem pienākumiem, ko piemēro vairumtirdzniecības limeni, un būtu jāņem vērā dažādi izmaksu elementi, kas vajadzīgi šādas piekļuves nodrošināšanai. Konsekventai regulatīvai pieejai attiecībā uz vairumtirdzniecības piekļuvi viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas nolūkā būtu jāpalīdz novērst izkropļojumus starp dalībvalstīm. *BEREC* koordinācijā ar Komisiju un sadarbībā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām būtu jāizdod pamatnostādnes vairumtirdzniecības piekļuvei viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas nolūkā.

- (16) Pienākumam nodrošināt vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi būtu jāaptver tiešu vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, kā arī viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu vairumtirdzniecībā trešām pusēm tālākpārdošanas vajadzībām. Pienākumam nodrošināt vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi būtu jāaptver arī mobilo sakaru tīkla operatoru pienākums dot iespēju MVNO un tālākpārdevējiem iegādāties regulētus

vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus no vairumtirdzniecības apvienībām, kuras nodrošina vienotu piekļuves punktu un standartizētu platformu viesabonēšanas līgumiem visā Savienībā. Lai nodrošinātu to, ka operatori viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem samērīgā laikposmā nodrošina piekļuvi visām iekārtām, kuras vajadzīgas tiešai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvei un vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas piekļuvei, būtu jāpublicē standartpiedāvājums, kurā ietver standarta nosacījumus tiešai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvei un vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas piekļuvei. Standartpiedāvājuma publicēšanai nebūtu jākavē komercsarunas starp piekļuves pieprasītāju un piekļuves nodrošinātāju par cenu līmeni galīgajā vairumtirdzniecības līgumā vai papildu vairumtirdzniecības piekļuves pakalpojumiem, kuri pārsniedz tos, kas vajadzīgi tiešai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvei un vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas piekļuvei.

- (17) Pienākumam nodrošināt vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi būtu jāattiecas uz piekļuvi visiem komponentiem, kas vajadzīgi, lai būtu iespējams sniegt viesabonēšanas pakalpojumus, piemēram, attiecīgajām programmatūras sistēmām, tostarp operatīvā atbalsta sistēmām; informācijas sistēmām un datubāzēm, kurās apstrādā iepriekšējus pasūtījumus, piegādes, pasūtījumus, tehniskās apkopes un remonta lūgumus un rēķinus; numuru translācijai vai sistēmām, kas piedāvā līdzvērtīgas funkcijas; mobilo sakaru tīkliem un virtuālā tīkla pakalpojumiem.
- (18) Ja vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas piekļuves pieprasītāji lūdz piekļuvi iekārtām vai pakalpojumiem papildus tam, kas nepieciešams mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai, mobilo sakaru tīkla operatori drīkst atpelnīt taisnīgas un samērīgas maksas par minētajām iekārtām un pakalpojumiem. Minētās papildu iekārtas vai pakalpojumi citu starpā var būt papildvērtības pakalpojumi, papildu programmatūra un informācijas sistēmas vai rēķinu sastādīšanas pasākumi.
- (19) Direktīvas (ES) 2018/1972 109. pants prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka visiem galalietotājiem ir bezmaksas iespēja piekļūt neatliekamās palīdzības dienestiem, izmantojot ārkārtas gadījuma saziņu ar vispiemērotāko ārkārtējo izsaukumu centrāli (ĀIC). Minētajā direktīvā dalībvalstīm arī prasīts nodrošināt, ka galalietotājiem ar invaliditāti piekļuve neatliekamās palīdzības dienestiem pieejama ar ārkārtas gadījuma saziņas starpniecību, tostarp ceļojot Savienībā, un ka tā ir līdzvērtīga piekļuvei, ko nodrošina citiem galalietotājiem. Minētie piekļuves līdzekļi varētu būt reāllaika teksta pakalpojums vai vispusīgās sarunas pakalpojums, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/882⁽¹³⁾, vai citi ar balsi sakariem nesaistīti sakaru pakalpojumi, piemēram, īsziņas, ziņapmaiņa vai videopakalpojumi, izmantojot ārkārtas gadījuma lietotnes, vai teksta pārlūkšanas pakalpojumi, ko dalībvalstis ievieš, ņemot vērā Savienības tiesību aktos noteiktās prasības un valstu ĀIC sistēmas spējas un tehnisko atbilstību. Ieviešot piekļuves līdzekļus neatliekamās palīdzības dienestiem, kas pieejami viesabonentiem ar invaliditāti, un sniedzot zvanītāja atrašanās vietas informāciju, būtu pēc iespējas vairāk jābalstās uz Eiropas standartiem vai specifikācijām. Šādi standarti būtu jāpopularizē Komisijai un dalībvalstīm sadarbībā ar Eiropas standartizācijas iestādēm un citām attiecīgām iestādēm.

Dalībvalstu ziņā ir noteikt, kādi ārkārtas gadījuma saziņas veidi ir tehniski iespējami, lai viesabonentiem nodrošinātu piekļuves iespēju neatliekamās palīdzības dienestiem. Lai viesabonentiem nodrošinātu piekļuvi ārkārtas gadījuma saziņai saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/1972 109. panta nosacījumiem, apmeklētā sakaru tīkla operatori standartpiedāvājumā būtu jāiekļauj informācija par to, kādi ārkārtas gadījuma saziņas veidi apmeklētājā dalībvalstī ar valsts pasākumiem ir paredzēti un kurus ir tehniski iespējams izmantot, lai nodrošinātu viesabonentu piekļuvi. Turklāt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumos būtu jāiekļauj informācija par tehniskajiem parametriem, lai nodrošinātu gan iespēju piekļuvei neatliekamās palīdzības dienestiem, tostarp viesabonentiem ar invaliditāti, gan arī zvanītāja atrašanās vietas informācijas, tostarp no mobilās ierīces iegūstamas informācijas, nosūtīšanu vispiemērotākajai ĀIC apmeklētājā dalībvalstī. Tādai informācijai būtu jāļauj viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam identificēt un par brīvu nodrošināt ārkārtas gadījuma saziņu un zvanītāja atrašanās vietas nosūtīšanu.

- (20) Standartpiedāvājumos var iekļaut konkrētus nosacījumus, kas mobilo sakaru tīkla operatoriem dotu iespēju novērst pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi. Proti, ja apmeklētā sakaru tīkla operatoram ir pamatots iemesls uzskatīt, ka ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuve tiek izmantota anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, tam vajadzētu būt iespējai kopsavilkuma veidā un pilnīgā saskaņā ar Savienības un valsts datu aizsardzības prasībām no viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja prasīt informāciju, kas ļauj noteikt, vai ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu ir pastāvīgas viesabonēšanas situācijā jeb vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuve tiek izmantota anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, piemēram, informāciju par to, kāda ir to klientu daļa, kuru iekšzemes pakalpojumu patēriņš

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).

irniecīgs salīdzinājumā ar viesabonēšanas pakalpojumu patēriņu. Turklāt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu izbeigšana ar mērķi novērst pastāvīgu vairumtirdzniecības viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi būtu jāveic tikai tad, ja jautājumu nav izdevies atrisināt ar mazāk stingriem pasākumiem. Šādai izbeigšanai būtu nepieciešama apmeklētā sakaru tīkla operatora kompetentās valsts regulatīvās iestādes iepriekšēja atļauja, vislielākajā mērā ņemot vērā BEREC atzinumu gadījumos, kad ar to ir notikusi apspriešanās.

Mazāk stingri pasākumi varētu būt augstāku vairumtirdzniecības maksu noteikšana, nepārsniedzot maksimālās vairumtirdzniecības maksas, kuras šajā regulā paredzētas tādiem apjomiem, kas pārsniedz līgumā iepriekš noteikto datu kopējo apjomu. Šādām augstākām vairumtirdzniecības maksām vajadzētu būt noteiktām iepriekš vai no brīža, kad apmeklētā sakaru tīkla operators ir konstatējis, ka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ievrojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, un par to ir informējis vietējā sakaru tīkla operatoru. Mazāk stingri pasākumi varētu būt arī vietējā sakaru tīkla operatora apņemšanās pieņemt vai pārskatīt godīgas izmantošanas politiku, ko tas saviem klientiem piemēro saskaņā ar īstenošanas aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, vai iespēja, ka apmeklētā sakaru tīkla operators var prasīt, lai līgums par vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu tiek pārskatīts. Pārredzamības nodrošināšanas nolūkā valsts regulatīvajai iestādei, ievērojot uzņēmējdarbības konfidencialitāti, būtu jāpublisko informācija par atļaujas pieprasījumiem izbeigt šādus vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus.

- (21) Lai varētu attīstīties efektīvāks un integrētāks viesabonēšanas pakalpojumu tirgus, kurā valda lielāka konkurence, risinot sarunas par vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas nolūkā, būtu jānodrošina operatoriem iespēja vienoties par inovatīvām vairumcenu shēmām, kas nav tieši saistītas ar faktisko patērēto apjomu, piemēram, par fiksētiem maksājumiem, priekšmaksu vai uz jaudu balstītiem vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumiem vai cenu shēmām, kas atspoguļo pieprasījuma izmaiņas gada gaitā. Ievērojot šajā regulā iekļautos ierobežojumus attiecībā uz pastāvīgu viesabonēšanu, no šīs regulas piemērošanas jomas vai attiecīgajiem vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves nodrošināšanas pienākumiem, kas noteikti šajā regulā, nav izslēgti mašīnas–mašīnas sakari, proti, pakalpojumi, kas ietver datu un informācijas automatizētu pārsūtīšanu starp ierīcēm vai uz programmatūru balstītām lietotnēm ar ierobežotu cilvēka mijiedarbību vai bez tās, tostarp tas attiecas uz noteikumiem par viesabonēšanas pakalpojumu godīgu izmantošanu un iespēju mobilo sakaru tīklu operatoriem savos standartpiedāvājumos iekļaut nosacījumus ar mērķi novērst regulētu viesabonēšanas pakalpojumu pastāvīgu izmantošanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi. Tomēr par pastāvīgu viesabonēšanu rīkojamas komercsarunas, un par to divi viesabonēšanas partneri var vienoties vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumā. Lai varētu attīstīties efektīvāki un mašīnas–mašīnas sakaru tirgi, kuros valda lielāka konkurence, tiek gaidīts, ka mobilo sakaru tīklu operatori arvien vairāk atsauksies uz visiem pamatotiem pieprasījumiem slēgt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus ar pieņemamiem noteikumiem un tādos, kas nepārprotami pieļauj pastāvīgu viesabonēšanu mašīnas–mašīnas sakaru jomā, un tos akceptēs.

Tiem būtu jāspēj noslēgt elastīgus vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus, kas ļauj sniegt viesabonēšanas pakalpojumus vairumtirdzniecībā, un piemērot tarifu shēmas, kuru pamatā ir nevis patērēto datu apjoms, bet alternatīvas shēmas, piemēram, savienoto ierīču skaits vienā mēnesī. Tādos apstākļos pārrobežu strīdā iesaistītajām personām vajadzētu būt iespējai izmantot Direktīvas (ES) 2018/1972 27. pantā noteikto strīdu izšķiršanas procedūru. Sarunās iesaistītajām pusēm vajadzētu būt iespējai vienoties par maksimālo regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu nepiemērošanu vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu darbības laikā. Tā tiktu izslēgta iespēja, ka kāda no pusēm pēcāk pieprasa uz apjomu balstīto maksimālo vairumtirdzniecības maksu piemērošanu faktiskajam patēriņam, kā noteikts šajā regulā. Tam nebūtu jāskar pienākums sniegt regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus. Bez tam Komisijas ziņojumā ir ņemta vērā pavisam nesenā jaunu vairumtirdzniecības viesabonēšanas datplūsmas tirdzniecības veidu attīstība, piemēram, tiešsaistes tirdzniecības platformas, kas spēj atvieglināt sarunas starp operatoriem. Ar līdzīgiem instrumentiem varētu vairot konkurenci viesabonēšanas vairumtirgū un vēl vairāk pazemināt faktiski piemērojamos vairumtirdzniecības tarifus.

- (22) Regulā (ES) Nr. 531/2012 noteikts, ka operatori nedrīkst galalietotājiem liegt apmeklētajā sakaru tīklā piekļūt regulētiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, ko piedāvā alternatīvs viesabonēšanas pakalpojuma sniedzējs. Tomēr šis strukturālais pasākums, kas ieviests kā pienākums atsevišķi tirgot datu viesabonēšanas pakalpojumus, pēc RLAH ieviešanas ir kļuvis neefektīvs. Turklāt, tā kā ieviešana tirgū nenotiek, šis pienākums vairs nešķiet nozīmīgs. Tāpēc vairs nebūtu jāpiemēro noteikumi, kas operatoriem prasa viesabonēšanas datu pakalpojumus mazumtirdzniecības līmenī tirgot atsevišķi.

- (23) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras izdot detalizētus noteikumus par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu un metodoloģiju, pēc kuras novērtēt mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas par iekšzemes cenām ilgtspēju, kā arī par minētās novērtēšanas pieprasījumu, kas viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam jāiesniedz. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁴⁾. Līdz minēto īstenošanas pasākumu pieņemšanai būtu jāturpina piemērot Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/2286⁽¹⁵⁾.
- (24) Lai aizsargātu viesabonentu intereses, regulatīvie pienākumi būtu jāpiemēro gan mazumtirdzniecības, gan vairumtirdzniecības līmeņi, jo pieredze rāda, ka Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumu vairumcenu samazināšana var neatspoguļoties kā viesabonēšanas mazumcenu samazinājums, ja nav veicinošu faktoru. No otras puses, rīcība, kas vērsta uz mazumcenu samazināšanu, neņemot vērā vairumtirdzniecības izmaksas, kas saistītas ar minēto pakalpojumu sniegšanu, varētu radīt risku, ka tiek traucēta viesabonēšanas pakalpojumu iekšējā tirgus pienācīga darbība, un nedotu iespēju paplašināt konkurenci.
- (25) Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšana saskaņā ar Regulu (ES) 2015/2120 bija nepieciešama, lai visā Savienībā izveidotu digitālu vienoto tirgu un atvieglotu tā darbību. Ar minēto regulu tomēr nepietiek, lai nodrošinātu pienācīgu viesabonēšanas tirgus darbību. Ar šo regulu būtu jāveicina tas, lai mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas dēļ netiktu skarti iekšzemes tirgos ieviestie cenu noteikšanas modeļi.
- (26) Attiecīgajai iekšzemes mazumcenu vajadzētu būt vienādi ar iekšzemes mazumtirdzniecības maksu par vienību. Tomēr situācijās, kad nav atsevišķu iekšzemes mazumcenu, ko varētu izmantot par pamatu regulētam mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumam (piemēram, neierobežotu iekšzemes tarifu plānu gadījumos, komplektu gadījumos vai gadījumos, kad iekšzemes tarifos nav iekļauti dati), par iekšzemes mazumcenu būtu jāuzskata tāds tarifkācijas mehānisms, kā kad klients būtu lietojis iekšzemes tarifu plānu savā dalībvalstī.
- (27) Lietojot viesabonēšanu Savienībā, viesabonentiem būtu jāspēj izmantot mazumtirdzniecības pakalpojumus, ko viņi abonē, un saņemt tikpat kvalitatīvus pakalpojumus, kādi ir viņu zemē. Šajā nolūkā un saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem vairumtirdzniecības piekļuves pienākumiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem un mobilo sakaru tīklu operatoriem būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka regulētie mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumi tiek sniegti ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja tie tiktu izmantoti iekšzemē. Piemēram, ja apmeklētā sakaru tīkla maksimālais pieejamais datu pārraides ātrums ir vienāds ar viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja iekšzemē piedāvāto maksimālo pieejamo ātrumu vai lielāks par to, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāpiedāvā mazāks ātrums nekā maksimālais pieejamais ātrums iekšzemē. Ja apmeklētā sakaru tīkla maksimālais pieejamais datu pārraides ātrums ir mazāks nekā maksimālais pieejamais ātrums, ko iekšzemē piedāvā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāpiedāvā mazāks ātrums nekā apmeklētā sakaru tīkla maksimālais pieejamais ātrums. Ja apmeklētajā tīklā ir pieejama jaunāka tīkla paaudze vai tehnoloģija, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāierobežo viesabonēšanas pakalpojums, izmantojot tīkla paaudzi vai tehnoloģiju, kas ir vecāka nekā iekšzemē piedāvātā. Turklāt, un jo īpaši pārejas laikā uz nākamās paaudzes mobilo sakaru tīkliem un tehnoloģijām, ja viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja un apmeklētā sakaru tīkla operatora ieviestie tīkli un tehnoloģijas nav salīdzināmi, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs var piedāvāt regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu ar esošo mobilo sakaru tehnoloģiju. Būtu jāaizliedz komerciāli apsvērumi, kuru rezultātā samazinās regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu kvalitāte, piemēram, joslas platumu samazināšana ar nolūku samazināt viesabonēšanas apjomus. Neskarot Direktīvas (ES) 2018/1972 28. pantu, operatoriem būtu jāveic saprātīgi pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu jebkādu nepamatotu kavēšanos ar pārtveri starp mobilo sakaru tīkliem. Valstu pārvaldes iestādes un operatori var noslēgt spektra koordinēšanas līgumus un nodrošināt pārklājumu vismaz 5G koridoros un sauszemes transporta maģistrālēs.
- (28) Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj piemērot godīgas izmantošanas politiku attiecībā uz to regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņu, kas tiek sniegti par piemērojamo iekšzemes mazumcenu. Ar godīgas izmantošanas politiku būtu jārisina vien gadījumi, kad viesabonenti ļaunprātīgi vai anomāli izmanto regulētos mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, piemēram, ja šādus pakalpojumus viesabonenti izmanto dalībvalstī, kas nav viņu iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, un dara to mērķiem,

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/2286 (2016. gada 15. decembris), kurā izklāstīti detalizēti noteikumi par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu un mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas atcelšanas ilgtspējas novērtēšanas metodiku un viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja pieteikumu uz novērtējumu (OV L 344, 17.12.2016., 46. lpp.).

kas nav saistīti ar periodisku ceļošanu. Ar īstenošanas pasākumiem attiecībā uz godīgas izmantošanas politikas piemērošanu būtu jānodrošina, ka viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji šo mērķi neapiet nolūkā sasniegt citus mērķus, un tā nekaitē viesabonentiem, kas veic jebkāda veida periodisku ceļošanu. Nepārvaramas varas gadījumos, kurus izraisījuši tādi apstākļi kā pandēmijas, īslaicīgas robežu slēgšanas vai dabas katastrofas, kas viesabonentu piespiež pagarināt pagaidu uzturēšanās laiku citā dalībvalstī, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem pēc viesabonenta pamatota pieprasījuma būtu uz pienācīgu laiku jāpagarina piemērojamo godīgas izmantošanas piešķirumu. Godīgas izmantošanas politikai būtu jādod viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientiem iespēja patērēt regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu apjomus par piemērojamo iekšzemes mazumcenu, kas saskan ar viņu attiecīgajiem tarifu plāniem. Īstenošanas pasākumos attiecībā uz godīgas izmantošanas politikas piemērošanu būtu jāņem vērā viesabonentu periodiskas ceļošanas daudzie un dažādie modeļi, lai nodrošinātu, ka godīgas izmantošanas politika nerada šķēršļus šādu klientu patiesi ērtai RLAH izmantošanai.

- (29) Pārskatot savus īstenošanas aktus, Komisijai pēc apspriešanās ar BEREC būtu jānovērtē, cik lielā mērā tirgus apstākļi, patēriņa un ceļošanas modeļi, cenu noteikšanas attīstība un konverģence un novērojama konkurences kropļošanas risks ļautu nodrošināt ilgtspējīgus viesabonēšanas pakalpojumus par iekšzemes cenām periodiskai ceļošanai un iespēju vien līdz izņēmuma gadījumiem ierobežot godīgas izmantošanas politikas pasākumu piemērošanu un ietekmi.
- (30) Specifiskos un izņēmuma apstākļos, kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs savas kopējās faktiskās un plānotās izmaksas, kas saistītas ar regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, nespēj atpelnīt ar kopējiem faktiskajiem un plānotajiem ienākumiem, ko gūst no tāda veida pakalpojumu sniegšanas, minētajam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam būtu jāspēj iesniegt pieprasījumu atļaut piemērot papildmaksu, lai nodrošinātu sava iekšzemes tarifkācijas modeļa ilgtspēju. Iekšzemes tarifkācijas modeļa ilgtspējas novērtēšanā būtu jābalstās uz attiecīgiem objektīviem faktoriem, kas raksturīgi minētajam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, tostarp uz objektīvām viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju atšķirībām attiecīgajā dalībvalstī un iekšzemes cenu un ienākumu līmeni. Tas var attiekties, piemēram, uz operatoru vienotas likmes iekšzemes mazumtirdzniecības modeļiem ar nozīmīgu negatīvu datplūsmas nelīdzsvarotību, kad domātā iekšzemes vienības cena ir zema un operatora kopējie ienākumi arī ir zemi salīdzinājumā ar viesabonēšanas izmaksu slogu, vai kad domātā vienības cena ir zema un faktiskais vai plānotais viesabonēšanas pakalpojumu patēriņš ir liels. Lai izvairītos no tā, ka šādas izmaksu atpelnīšanas problēmas padara neilgtspējīgu iekšzemes viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju tarifkācijas modeli, radot risku, ka tiks būtiski ietekmēta iekšzemes cenu attīstība jeb radīsies tā dēvētais “ūdensgultas efekts”, šādos apstākļos viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj ar valsts regulatīvās iestādes atļauju piemērot papildmaksu regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem tikai tādā apmērā, kāds nepieciešams, lai atpelnītu visas attiecīgās izmaksas, kas saistītas ar šādu pakalpojumu sniegšanu.
- (31) Minētajā nolūkā izmaksas, kas radušās, lai sniegtu regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, būtu jānosaka, ņemot vērā faktiskās vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksas, ko piemēro attiecīgā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja izejošajai viesabonēšanas datplūsmai, kas pārsniedz tā ienākošo viesabonēšanas datplūsmu, kā arī, ņemot vērā saprātīgi paredzētas kopīgās un vispārīgās izmaksas. Ieņēmumi no regulētiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem būtu jānosaka, ņemot vērā ienākumus iekšzemes cenu līmenī, kas attiecināmi uz regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņu, vai nu pēc vienības cenas, vai kā daļa no fiksētas maksas, atspoguļojot klientu Savienībā patērēto regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu un iekšzemes patēriņa attiecīgo faktisko un plānoto attiecību. Būtu jāņem vērā arī regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņš un tas, cik iekšzemē patērē viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klienti, konkurences līmenis, cenas un ieņēmumi iekšzemes tirgū un katrs novērojams risks, ka viesabonēšana par iekšzemes mazumcenām var ievērojami ietekmēt šo cenu attīstību.
- (32) Regula (ES) Nr. 531/2012 nosaka, ka tad, kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs piemēro papildmaksu par regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņu, kas pārsniedz kādu ierobežojumu saskaņā ar godīgas izmantošanas politiku, iekšzemes mazumcena un papildmaksu, ko piemēro par veiktajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nosūtītajām regulētajām viesabonēšanas izziņām vai regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, summā nepārsniedz attiecīgi 0,19 euro par vienu minūti, 0,06 euro par vienu izziņu un 0,20 euro par vienu izmantoto megabaitu. Tā kā kopš 2017. gada 15. jūnija jau reāli darbojas RLAH prasības, minētais noteikums vairs nav nepieciešams.
- (33) Saskaņā ar principu “maksā zvanītājs” mobilo sakaru klienti nemaksā par ienākošajiem iekšzemes mobilajiem zvaniem, bet maksa par zvana pabeigšanu izsauktās personas tīklā ir iekļauta zvanītāja mazumtirdzniecības maksā. Mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu konverģencei visās dalībvalstīs būtu jāļauj to pašu principu attiecināt uz regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas zvaniem. Rīkojoties saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/1972

75. panta 1. punktu, Komisija ar Deleģēto regulu (ES) 2021/654 ⁽¹⁶⁾ mobilajiem pakalpojumiem noteikusi vienotu maksimālo Savienības mēroga mobilā balss savienojuma pabeigšanas tarifu, lai samazinātu regulatīvo slogu, ko Savienībā rada konkurences problēmu konsekventa risināšana attiecībā uz vairumtirdzniecības balss savienojuma pabeigšanu. Deleģētajā regulā (ES) 2021/654 noteikts trīs gadu ilgs pakāpeniska izlīdzinājuma laiks: vienotajam maksimālajam Savienības mēroga mobilā balss savienojuma pabeigšanas tarifam 2021. gadā jābūt 0,7 centi, 2022. gadā – 0,55 centi, 2023. gadā – 0,4 centi, bet no 2024. gada jāsasniedz mobilā balss savienojuma pabeigšanas vienotais maksimālais Savienības mēroga tarifs 0,2 centi. Situācijās, kas izklāstītas šajā regulā – kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem tiek atļauts piemērot papildmaksu par regulētiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem – papildmaksai, ko piemēro saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nebūtu jāpārsniedz vienotais maksimālais Savienības mēroga mobilā balss savienojuma pabeigšanas tarifs, ko Komisija attiecīgajam gadam noteikusi Deleģētajā regulā (ES) 2021/654. Ja pēc tam Komisija secina, ka vairs nav nepieciešams noteikt vienoto maksimālo Savienības mēroga mobilā balss savienojuma pabeigšanas tarifu, nekādai papildmaksai, ko piemēro saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nebūtu jāpārsniedz likme, kas noteikta jaunākajā deleģētajā aktā, kurš pieņemts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/1972 75. pantu.

- (34) Ja Savienības mēroga regulēto viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji izmaina savus mazumtirdzniecības viesabonēšanas tarifus un attiecīgo viesabonēšanas lietošanas politiku, lai izpildītu šīs regulas prasības, izmaiņām nebūtu mobilo sakaru klientiem jārada nekādas tiesības atteikties no saviem mazumtirdzniecības līgumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2018/1972.
- (35) Mazumtirdzniecības līgumā, kas ietver kādus regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, būtu skaidri un saprotami jānorāda minētā regulētā mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojuma īpašības, ieskaitot sagaidāmo pakalpojumu kvalitātes līmeni. Lai gan viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nekontrolē apmeklētos sakaru tīklus, uz sniegtajiem viesabonēšanas pakalpojumiem attiecas vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgums ar apmeklētā sakaru tīkla operatoru. Tāpēc, lai viesabonentiem dotu vairāk iespēju, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem mazumtirdzniecības līgumā būtu skaidri jāinformē savi klienti par to, kā viesabonēšanas pakalpojumu kvalitāte praksē var atšķirties no iekšzemē patērēto pakalpojumu kvalitātes. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, ciktāl iespējams, būtu arī jāizskaidro, kā citi būtiski faktori, piemēram, viesabonēšanas pakalpojumu vai citu pakalpojumu ātrums, latentums un pieejamība viesabonēšanā, var ietekmēt pakalpojuma kvalitāti, jo ir pieejamas noteiktas tehnoloģijas, pārklājums vai izmaiņas ārēju faktoru, piemēram, topogrāfijas dēļ. Šādā mazumtirdzniecības līgumā būtu jāiekļauj arī skaidra un saprotama informācija par sūdzību procedūru, kas pieejama, ja pakalpojuma kvalitāte neatbilst mazumtirdzniecības līguma noteikumiem. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam sūdzības šajā ziņā būtu jāizskata savlaicīgi un efektīvi.
- (36) Lai nodrošinātu, ka viesabonenti ir pienācīgi informēti par viesabonēšanas pakalpojumu kvalitāti, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem attiecīgā informācija būtu jāpublicē savās tīmekļa vietnēs. Šajā nolūkā viņiem būtu jāiekļauj informācija par iemesliem, kāpēc viesabonēšanas pakalpojums varētu tikt piedāvāts ar mazāk izdevīgiem nosacījumiem nekā iekšzemē. Minētajā informācijā jo īpaši būtu jāietver skaidrs un saprotams skaidrojums par iespējamām būtiskām novirzēm no reklamētā vai aplēstā maksimālā augšupielādes un lejupielādes ātruma, kas tiek piedāvāts iekšzemē, un par to, kā šādas novirzes var ietekmēt viesabonēšanas pakalpojumu, kuru klients abonē. Informācijā varētu iekļaut arī skaidru un saprotamu skaidrojumu par to, kā jebkādi apjoma ierobežojumi, ātrums, pieejamās tīkla paaudzes un tehnoloģijas un citi pakalpojuma kvalitātes parametri praksē var ietekmēt datu viesabonēšanas pakalpojumu un jo īpaši satura, lietotņu un pakalpojumu izmantošanu viesabonēšanā.
- (37) Viesabonentiem un vietējiem operatoriem neviļus mēdz rasties lieli rēķini, jo trūkst pārredzamības par numuriem, kurus Savienībā izmanto papildvērtības pakalpojumiem, un vairumcenām, ko piemēro papildvērtības pakalpojumiem, neskarot Direktīvas (ES) 2018/1972 97. pantu. Sakariem ar noteiktiem numuriem, kurus izmanto papildvērtības pakalpojumu sniegšanai, piemēram, paaugstinātas maksas numuriem, bezmaksas numuriem vai dalītās maksas numuriem, valstīs piemēro īpašus cenu nosacījumus. Šai regulai nebūtu jāattiecas uz to tarifa daļu, kuru piemēro par papildvērtības pakalpojumu sniegšanu, bet tikai uz tarifiem par pieslēgšanos tādiem pakalpojumiem. RLAH princips var viesabonentiem ļaut domāt, ka sakariem ar šādiem numuriem viesabonēšanas laikā nebūtu jārada paaugstinātas izmaksas salīdzinājumā ar iekšzemes situāciju. Tomēr viesabonēšanā ne vienmēr tā ir. Viesabonentiem rodas paaugstinātas izmaksas pat tad, kad zvana uz numuriem, kuru izsaukšana iekšzemē ir bezmaksas. Tas var mazināt klientu uzticēšanos tālruņa izmantošanai viesabonēšanā un būt par iemeslu "rēķinu šokam", tā negatīvi ietekmējot patiesi ērtu RLAH izmantošanu. Mazumtirdzniecības līmenī tā galvenais cēlonis ir

⁽¹⁶⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/654 (2020. gada 18. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/1972 papildina, nosakot vienotu maksimālo Savienības mēroga mobilā balss savienojuma pabeigšanas tarifu un vienotu maksimālo Savienības mēroga fiksētā balss savienojuma pabeigšanas tarifu (OV L 137, 22.4.2021., 1. lpp.).

nepietiekamā pārredzamība par to, ka sakari ar papildvērtības pakalpojumu numuriem var būt saistīti ar paaugstinātām maksām. Tāpēc būtu jāievieš pasākumi ar mērķi palielināt informētību par lielu rēķinu risku un darīt pārredzamākus nosacījumus sakariem ar papildvērtības pakalpojumu numuriem. Šim nolūkam viesabonenti par brīvu, lietotājdraudzīgā veidā un laikus būtu līgumā jāinformē un jābrīdina, ka viesabonēšanā sakari ar papildvērtības pakalpojumu numuriem var būt saistīti ar paaugstinātām maksām. Viesabonēšanas situācijās var piemērot Direktīvas (ES) 2018/1972 VI pielikumā paredzēto pakalpojumu, ar ko deaktivē trešās puses rēķinu apmaksu, ja tāds ir pieejams.

- (38) Viesabonēšanas vairumtirgus darbībai būtu jāļauj operatoriem atpelnīt visas izmaksas, ieskaitot kopīgās un vispārīgās izmaksas, kas radušās, sniedzot regulētus vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus. Pārskatīšanas procesā izmantotajā izmaksu modelī maksimāli ņemtas vērā operatoru veiktās investīcijas nolūkā nodrošināt mobilo sakaru viesabonēšanas pakalpojumus, piemēram, spektra izmaksas, aprīkojuma un infrastruktūras investīciju izmaksas, kā arī operatoru izvērstā infrastruktūra un tehnoloģija, kas līdz nākamajai pārskatīšanai paredzami dominēs patēriņā. 2025. gadā plānotā pārskatīšana balstīsies uz jaunu izmaksu modeli, maksimāli ņemot vērā starpposmā novēroto tehnoloģiju attīstību. Tā saglabātos stimuls investēt apmeklētajos sakaru tīklos un izvairīties no iekšzemes konkurences kropļojumiem apmeklētajos tirgos, ko rada to operatoru veikta regulējuma arbitrāža, kuri izmanto vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves tiesiskās aizsardzības līdzekļus, lai konkurētu apmeklētajos iekšzemes tirgos.
- (39) Ņemot vērā šīs regulas mērķus nodrošināt nepārtrauktu konkurenci un galalietotāju aizsardzību, šajā regulā būtu jānosaka viesabonēšanas maksimālās vairumtirdzniecības maksas, kas atspoguļo operatoru vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas izmaksu attīstību. Izmaksu modelis, ko izmanto pārskatīšanas procesā un kas minēts šīs regulas vajadzībām veiktajā ietekmes novērtējumā, pierāda, ka operatoru izmaksas pakāpeniski samazinājušās un turpina samazināties. Ņemot vērā plānoto vairumcenu maksimuma pārskatīšanas grafiku, pamatojoties uz diviem ziņojumiem, kas Komisijai jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2025. gada 30. jūnijam un 2029. gada 30. jūnijam, maksimālajām vairumtirdzniecības maksām būtu jāsamazinās, tam notiekot atbilstoši pakāpeniskam izlīdzinājumam un ņemot vērā attiecīgās izmaksu aplēses un iespējamās tirgus norises laikposmā no 2022. līdz 2027. gadam.
- (40) Aplēstās vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas izmaksas, tostarp kopīgās un vispārīgās izmaksas, tika novērtētas, pamatojoties uz vairākiem avotiem. Viens no avotiem bija vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu vispārējo izmaksu modelis, ko izmantoja pārskatīšanas procesā un kurā tika aplēstas izmaksas, kas rodas efektīvam operatoram, sniedzot viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumus. Izmaksu modeļa rezultāti ļauj analizēt izmaksas katram gadam katrā dalībvalstī saskaņā ar dažādiem scenārijiem un pieņēmumiem tajos gados, kuros aprēķinātas izmaksas. Izmaksu modelis tika aizpildīts ar operatoru iesniegtajiem datiem, un pēc tam to apstiprināja attiecīgās valsts regulatīvās iestādes. Tika ņemts vērā arī sezonālais raksturs tajās dalībvalstīs, kuras varēja uzskatāmi parādīt, ka tas ir ietekmējis operatoru tīkla dimensionēšanu. Visā izmaksu modeļa izstrādes laikā notika apspriešanās ar operatoriem, BEREC un valstu regulatīvajām iestādēm. Izmaksu novērtējumā tika izmantotas arī pašreizējās vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksas Savienībā un ņemta vērā paredzamā atjaunināto tīkla tehnoloģiju ieviešana nākotnē saskaņā ar BEREC atzinumos sniegtajām norādēm.
- (41) Sakarā ar noteikumiem par vairumtirdzniecības maksām būtu jāsauglabā regulatīvi pienākumi Savienības līmenī, jo katrs pasākums, kas visā Savienībā ļauj nodrošināt RLAH, nerisīnāt vairumtirdzniecības izmaksu līmeni, kas saistās ar vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, var radīt risku izjaukt viesabonēšanas pakalpojumu iekšējo tirgu un neveicina konkurenci. Nosakot pienācīga līmeņa vairumtirdzniecības maksas, būtu jāveicina ilgtspējīga konkurence, arī ar jaunienācējiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un jaunuzņēmumiem.
- (42) Maksimālajām vairumtirdzniecības maksām būtu jādarbojas kā aizsardzības līmenim un jānodrošina, ka operatori spēj atpelnīt savas izmaksas, ieskaitot kopīgās un vispārīgās izmaksas. Tām būtu arī jāļauj plaši un ilgtspējīgi nodrošināt RLAH, vienlaikus saglabājot komercsarunu iespējas operatoru starpā.

- (43) Dažu mobilo sakaru tīkla operatoru prakse rēķinus par vairumtirdzniecības viesabonēšanas zvanu pakalpojumiem sastādīt par minimālo apmaksājamo laiku 60 sekundes, nevis katru sekundi, ko parasti piemēro citām vairumtirdzniecības starpsavienojuma maksām, kropļo šo operatoru konkurenci ar tiem, kuri piemēro atšķirīgas rēķinu sastādīšanas metodes, kā arī apdraud šajā regulā noteikto maksimālo mazumtirdzniecības maksu konsekvētu piemērošanu. Turklāt tā ir papildmaksa, kam, palielinot vairumtirdzniecības izmaksas, ir negatīvas sekas zvanu viesabonēšanas pakalpojumu cenās mazumtirdzniecības līmenī. Tādēļ būtu jāprasa mobilo sakaru tīkla operatoriem rēķinus par regulētu viesabonēšanas zvanu vairumtirdzniecības pakalpojumu sniegšanu sastādīt par sekundēm.
- (44) Lai viesabonentiem nodrošinātu nepārtrauktu un efektīvu bezmaksas piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestiem, apmeklētajiem sakaru tīkliem nebūtu jāuzliek viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem nekādas vairumtirdzniecības maksas par jebkāda veida ārkārtas gadījuma saziņu.
- (45) Lai uzlabotu viesabonēšanas pakalpojumu mazumcenu pārredzamību un palīdzētu viesabonentiem pieņemt lēmumu par mobilo ierīču izmantošanu, atrodoties ārzemēs, mobilo sakaru pakalpojumu sniedzējiem būtu bez maksas jāsniedz saviem viesabonentiem informācija par viesabonēšanas maksām, kas viņiem piemērojamas, kad viņi apmeklētajā dalībvalstī izmanto viesabonēšanas pakalpojumus. Tā kā dažas klientu grupas var būt ļoti informētas par viesabonēšanas maksām, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina iespēja vienkārši atteikties no minētā automatiskā ziņojuma. Turklāt viesabonentiem būtu jānosūta teksta ziņojums ar saiti uz viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja izveidotu tīmekļa vietni, kurā bez maksas pieejama detalizēta informācija par pakalpojumu veidiem, proti, zvaniem un īsziņām, uz kuriem, neskarot Direktīvas (ES) 2018/1972 97. pantu, var attiekties paaugstinātas izmaksas. Viesabonenti būtu skaidri un pilnībā jāinformē par visām maksām, ko viesabonēšanas laikā piemēro bezmaksas tālruņa numuriem. Turklāt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem pēc pieprasījuma un bez maksas būtu aktīvi jāsniedz saviem klientiem, ja pēdējie atrodas Savienībā, papildu informācija par pakalpojumu maksām par minūti, par īsziņu vai par datu megabaitu (ar PVN) attiecībā uz balss zvanu veikšanu vai saņemšanu, kā arī īsziņas vai MMS ziņojumu sūtīšanu un saņemšanu un citiem datu pārraides pakalpojumiem apmeklētajā dalībvalstī.
- (46) Viesabonents var pieslēgties publiskam mobilo sakaru tīklam, kas nav sauszemes tīkls, piemēram, jūras kuģos (MCV pakalpojumi), kā definēts Komisijas Lēmumā 2010/166/ES⁽¹⁷⁾, vai gaisa kuģos (MCA pakalpojumi), kā definēts Komisijas Lēmumā 2008/294/EK⁽¹⁸⁾, kurus nodrošina ar cita veida radiotīkliem, kas nav sauszemes tīkli, un ar īpašām transportlīdzekļi uzstādītām ierīcēm. Minētie pakalpojumi bieži pieejami starptautiskajos ūdeņos vai gaisa kuģos. Viesabonentu maksas, kad viņi apzināti vai neapzināti veic savienojumu ar tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, ir ievērojami augstākas nekā regulētu viesabonēšanas pakalpojumu tarifi. Viesabonenti ir pieraduši gūt labumu no RLAH un viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanas par iekšzemes cenām. Tā kā nav konsekvēntas pieejas pārredzamībai un aizsardzības pasākumiem attiecībā uz savienojumiem ar tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, viesabonenti ir pakļauti lielākam rēķinu šoka riskam. Tādēļ būtu jāievieš papildu pārredzamības un aizsardzības pasākumi, kas piemērojami savienojumiem ar tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, piemēram, uz jūras kuģiem un gaisa kuģiem.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāveic pamatotas darbības, lai piemērotu šādus pārredzamības un aizsardzības pasākumus. Šādas darbības varētu būt tīkla darbības pasākumi, finansiāli ierobežojumi, atteikšanās mehānisms vai līdzvērtīgas darbības. Tajās jo īpaši būtu jāiekļauj pasākumi ar mērķi nodrošināt, ka atbilstīga informācija tiek sniegta skaidrā un saprotamā veidā, lai viesabonentiem dotu iespēju aktīvi novērst šādus neīstas viesabonēšanas gadījumus. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā atteikšanās mehānismu, būtu jāinformē viesabonenti par ierobežojumiem attiecībā uz tūlītēju izvēli vai pakalpojuma atkārtotu aktivizēšanu, piemēram, par risku, ka bez pieslēguma tīklam tie nevarēs atjaunot savienojumu ar tīklu, kas nav sauszemes tīkls. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāinformē savi viesabonenti par iespēju manuāli un nekavējoties atteikties no viesabonēšanas savās mobilajās ierīcēs, izmantojot iestatījumus vai aktivizējot lidojuma režīmu. Plānojot un ekspluatējot savus tīklus, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, cik vien iespējams, būtu jācenšas

⁽¹⁷⁾ Komisijas Lēmums 2010/166/ES (2010. gada 19. marts) par harmonizētiem nosacījumiem radiofrekvenču spektra izmantošanai mobilo sakaru pakalpojumiem kuģos (MCV pakalpojumiem) Eiropas Savienībā (OV L 72, 20.3.2010., 38. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Komisijas Lēmums 2008/294/EK (2008. gada 7. aprīlis) par harmonizētiem frekvenču spektra izmantošanas nosacījumiem mobilo sakaru pakalpojumu darbībai gaisakuģos (MCA pakalpojumiem) Kopienā (OV L 98, 10.4.2008., 19. lpp.).

prioritāti piešķirt savienojumiem ar sauszemes tīkliem, lai līdz minimumam samazinātu netīša savienojuma risku ar tīkliem, kas nav sauszemes tīkli. Lai nodrošinātu viesabonentu augstu aizsardzības līmeni, pieslēdzoties publiskajiem mobilo sakaru tīkliem, kas nav sauszemes publiskie tīkli, mobilo sakaru pakalpojumu sniedzējiem būtu jāsniedz viesabonentiem informācija par visām piemērojamām papildu maksām, un tas būtu jādara ar bezmaksas teksta ziņojumu katru reizi, kad tiek izveidots pieslēgums šādam tīklam.

- (47) Šajā regulā attiecībā uz regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem būtu jānosaka konkrētas pārredzamības prasības, kuras saskaņotas ar īpašiem tarifu un apjoma nosacījumiem, ko piemēro pēc mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas atcelšanas. Jo īpaši būtu jāparedz noteikums par to, ka viesabonentiem savlaicīgi, lietotājdraudzīgā veidā un bez maksas tiek paziņots par piemērojamo godīgas izmantošanas politiku, par to, kad ir pilnībā iztērēts balss, īsziņu vai datu regulēto viesabonēšanas pakalpojumu piemērojams godīgas izmantošanas apjoms, par jebkādu papildmaksu, un par datu regulēto viesabonēšanas pakalpojumu uzkrāto patēriņu.
- (48) Pierobežas apgabalos dzīvojošiem klientiem nebūtu jāsaņem nevajadzīgi lieli rēķini par nejausi izmantotiem viesabonēšanas pakalpojumiem. Tādēļ viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāveic jebkādas pamatotas darbības, lai mazinātu netīšas viesabonēšanas risku un pasargātu klientus no viesabonēšanas maksas, kad viņi atrodas savā dalībvalstī. Šādām darbībām būtu jāietver finansiāli ierobežojumi, mehānismi, kas ļauj atteikties no viesabonēšanas tīklā ārpus Savienības, ja tas ir tehniski iespējams, vai līdzvērtīgi pasākumi. Šādām darbībām jo īpaši būtu jāietver atbilstīgi pasākumi informācijas sniegšanai skaidrā un saprotamā veidā, lai ļautu klientiem aktīvi novērst šādus nejausas viesabonēšanas gadījumus. Valsts regulatīvajām iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par to klientu interešu aizsardzību un veicināšanu, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir to teritorijā, būtu jāpievērš uzmanība situācijām, kurās klienti saskaras ar problēmu, ka viņiem, vēl atrodoties savā dalībvalstī, ir jāmaksā par viesabonēšanu, un tām būtu jāveic pamatotas darbības nolūkā mazināt šo problēmu.
- (49) Turklāt būtu jānosaka pasākumi, kas nodrošina visu datu viesabonēšanas pakalpojumu mazumtirdzniecības maksu pārredzamību, tostarp par pieslēgšanos publiskajiem mobilajiem sakaru tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, jo īpaši, lai novērstu rēķinu šoka problēmu, kas liek šķēršļus iekšējā tirgus vienmērīgai darbībai, un viesabonentiem nodrošinātu instrumentus, kas viņiem vajadzīgi, lai varētu pārraudzīt un ierobežot izdevumus par datu viesabonēšanas pakalpojumiem. Tāpat nedrīkstētu pastāvēt šķēršļi jaunu lietojumu vai tehnoloģiju ienākšanai, kas var aizstāt viesabonēšanas pakalpojumus vai būt tiem alternatīva, tostarp, bet ne tikai, Wi-Fi.
- (50) Turklāt, lai izvairītos no rēķinu šoka, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jānosaka viens vai vairāki maksimālie finanšu vai datu apjoma ierobežojumi attiecībā uz nesamaksātajām maksām par visiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, tos izsakot valūtā, kuru izmanto viesabonēšanas rēķinā, un kuri būtu visiem viesabonentiem bez maksas jāpiedāvā ar pienācīgu paziņojumu saziņas formā, kas ļauj vēlāk no jauna iepazīties ar informāciju, tuvojoties minētajam ierobežojumam. Kad ir sasniegts minētais ierobežojums, klientiem vairs nebūtu jāsaņem datu viesabonēšanas pakalpojumi vai jāmaksā par minētajiem pakalpojumiem, ja viņi īpaši nelūdz minētos pakalpojumus nodrošināt arī turpmāk saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti paziņojumā. Šādā gadījumā viņiem būtu jāsaņem bezmaksas apstiprinājums formātā, kas ļauj tam piekļūt arī vēlāk. Vajadzētu dot iespēju viesabonentiem samērīgā laikposmā atteikties no izvēlētajiem maksimālajiem maksājuma vai datu apjoma ierobežojumiem vai izlemt šādu ierobežojumu neizvēlēties vispār. Ja klienti nenorāda citādi, viņiem būtu jāpiemēro standartierobežojumu sistēma.
- (51) Šie pārredzamības pasākumi būtu jāuzskata par viesabonentiem paredzētu minimālo aizsardzību, un tiem nebūtu jāliedz viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt klientiem virkni citu instrumentu, kas viņiem palīdz prognozēt un kontrolēt izdevumus par datu viesabonēšanas pakalpojumiem.
- (52) Klienti, kuri izmanto priekšmaksas tarifus, var arī ciest no rēķinu šoka par datu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu. Tādēļ minētajiem klientiem būtu jāpiemēro arī noteikumi par maksimālo apmēru, pie kura pakalpojumus pārtrauc.
- (53) Patērētāji ne vienmēr nošķir piekļuvi elektronisko sakaru pakalpojumiem viesabonēšanas laikā, proti, kad galalietotāji piekļūst šādiem pakalpojumiem apmeklētājās dalībvalstīs, no ES iekšējiem sakariem, tas ir, kad patērētāji, kas atrodas savā piederības dalībvalstī, veic zvanus vai sūta īsziņas uz citu dalībvalsti. Lai gan viesabonēšana un ES iekšējie sakari veido divus atšķirīgus un atsevišķus tirgus, no patērētāju viedokļa starp tiem var

būt zināmas paralēles. Kopš 2019. gada 15. maija mazumtirdzniecības cena (bez PVN), ko piemēro patērētājiem par regulētiem ES iekšējiem sakariem, nepārsniedz 0,19 euro par zvana minūti un 0,06 euro par īsziņu. Pagarinot ar šo regulu ieviestos RLAH pasākumus, ar kuriem novērš pārrobežu sakaru kavēšanas risku un ļauj izveidot iekšējo tirgu, būtu jāuzskata par lietderīgu pievērsties ES iekšējo sakaru tirgus attīstībai. Šajā nolūkā spēkā esošie pasākumi būtu jānovērtē, ņemot vērā Direktīvas (ES) 2018/1972 piemērošanu un jo īpaši noteikumus par starppersonu sakaru pakalpojumiem un vienotu maksimālo Savienības mēroga balss savienojuma pabeigšanas tarifu ieviešanu, kas ir daļa no ES iekšējo sakaru izmaksu struktūras. Komisijai ar BEREC atbalstu būtu jānovērtē to spēkā esošo pasākumu ietekme, kas ieviesti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1971⁽¹⁹⁾, un jānosaka, vai un cik lielā mērā patērētāju aizsardzības nolūkā joprojām ir nepieciešams samazināt cenu maksimumu. Minētais novērtējums būtu jāveic vismaz vienu gadu pirms minēto pasākumu termiņa beigām 2024. gada 14. maijā.

- (54) Ir ievērojamas atšķirības starp regulētajiem viesabonēšanas tarifiem Savienībā un viesabonēšanas tarifiem, kas patērētājiem jāmaksā, ceļojot ārpus Savienības, un kas ir ievērojami augstāki par cenām Savienībā, kur pēc mazumtirdzniecības viesabonēšanas maksu atcelšanas papildmaksu piemēro tikai izņēmuma kārtā. Tā kā nav vienotas pieejas pārredzamības un aizsardzības pasākumiem attiecībā uz viesabonēšanu ārpus Savienības, patērētāji nav pārliecināti par savām tiesībām un tādēļ bieži atsakās no mobilo sakaru pakalpojumu izmantošanas ārvalstīs. Pārredzama informācija varētu patērētājiem palīdzēt ne tikai pieņemt lēmumu par to, kā izmantot mobilo ierīci ārzemju ceļojumā (gan Savienības teritorijā, gan ārpus tās), bet arī izvēlēties viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju. Tādēļ ir nepieciešams risināt problēmu, kas saistās ar pārredzamības un patērētāju aizsardzības trūkumu, piemērojot noteiktus pārredzamības un aizsardzības pasākumus arī tiem viesabonēšanas pakalpojumiem, ko sniedz ārpus Savienības. Minētajiem pasākumiem būtu jāveicina konkurence un jāuzlabo iekšējā tirgus darbība.
- (55) Savienības iedzīvotāji joprojām saskaras ar augstām viesabonēšanas maksām, kad izmanto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus trešās valstīs. Tāpēc būtu jāveicina iniciatīvas, kuru mērķis ir uz savstarpīguma pamata samazināt maksu par viesabonēšanas pakalpojumiem starp Savienību un trešām valstīm. Jo īpaši galalietotāji Savienības ārējo robežu reģionos gūtu lielu labumu no zemākām viesabonēšanas maksām ar kaimiņos esošajām trešām valstīm.
- (56) Ja apmeklētā sakaru tīkla operators apmeklētajā trešajā valstī viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam neļauj reāllaikā uzraudzīt klienta izmantoto datu apjomu, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu būt pienākumam noteikt maksimālos finanšu vai datu apjoma ierobežojumus, lai aizsargātu klientus.
- (57) Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāinformē viesabonenti par iespēju bez maksas sazināties ar neatliekamās palīdzības dienestiem, zvanot uz vienoto Eiropas neatliekamās palīdzības numuru "112", un būtu jāinformē viesabonenti par alternatīviem piekļuves līdzekļiem, izmantojot ārkārtas gadījuma saziņu, kurus viesabonenti, jo īpaši viesabonenti ar invaliditāti, spēj tehniski izmantot. Alternatīvi piekļuves līdzekļi, izmantojot ārkārtas gadījuma saziņu, ļauj viesabonentiem, it īpaši viesabonentiem ar invaliditāti, sazināties ar neatliekamās palīdzības dienestiem, izmantojot līdzekļus, kas nav zvans. Piemēram, alternatīvus piekļuves līdzekļus var nodrošināt, izmantojot ārkārtas situācijām paredzētas lietotnes, ziņapmaiņu, teksta pārlikšanas pakalpojumus vai reāllaika tekstu vai vispusīgo sarunu, ko īsteno saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/882 4. pantu. Informācija par piekļuves līdzekļiem būtu jāsniedz ar īsziņu, ar kuru viesabonentu informē par iespēju bez maksas piekļūt neatliekamās palīdzības dienestiem, zvanot uz vienoto Eiropas neatliekamās palīdzības numuru "112", un kurā sniegta saite uz īpašu tīmekļa vietni, kurai var piekļūt bez maksas un kura atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai (ES) 2016/2102⁽²⁰⁾, un kur viegli sprotamā veidā aprakstīti alternatīvi piekļuves līdzekļi neatliekamās palīdzības dienestiem apmeklētajā dalībvalstī, norādot tikai tos piekļuves līdzekļus, kurus viesabonentiem ir tehniski iespējams izmantot. Īpašajā tīmekļa vietnē būtu jāiekļauj informācija valodā, kurā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sazinās ar viesabonentu.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1971 (2018. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru iestādi (BEREC) un BEREC atbalsta aģentūru (BEREC birojs), groza Regulu (ES) 2015/2120 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1211/2009 (OV L 321, 17.12.2018., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2102 (2016. gada 26. oktobris) par publiskā sektora struktūru tīmekļvietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību (OV L 327, 2.12.2016., 1. lpp.).

- (58) Direktīvas (ES) 2018/1972 110. pantā dalībvalstīm prasīts nodrošināt, ka to sabiedrības brīdināšanas sistēmas nosūta brīdinājumus attiecīgajiem galalietotājiem, proti, galalietotājiem, kuri atrodas ģeogrāfiskajos apgabalos, kurus brīdinājuma laikposmā, iespējams, skars tiešas vai draudošas ārkārtas situācijas un katastrofas, un šis brīdinājums jāsaņem arī viesabonēšanas galalietotājiem. Pašlaik pieejamās tehnoloģijas ļauj valstu iestādēm nosūtīt brīdinājumus attiecīgajiem viesabonentiem bez iepriekšējas viesabonenta rīcības, piemēram, kādas lietotnes lejupielādēšanas. Tomēr dažās dalībvalstīs tiek ieviestas sabiedrības brīdināšanas mobilās lietotnes, kas ļauj nosūtīt galalietotājiem paplašinātu informāciju, un nereti tas tiek darīts papildus iepriekš minētajām tehnoloģijām. Dalībvalstīs, kurās saite uz šādu valsts sabiedrības brīdināšanas mobilo lietotni ir norādīta saskaņā ar šo regulu izveidotajā datubāzē par piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem, kas paredzēti katrā dalībvalstī, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāinformē viesabonentu par saiti uz minēto lietotni. Informācija būtu jāsniedz valodā, kurā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sazinās ar viesabonentu. Ņemot vērā Direktīvas (ES) 2018/1972 preambulu, Komisija novērtēs iespējas dot iespēju attiecīgajiem viesabonentiem, ceļojot Savienībā, saņemt valsts kompetento iestāžu izdotos sabiedrības brīdinājumus, tostarp ar mobilās lietotnes starpniecību, un šim nolūkam izmantot vienotu Savienības mēroga sabiedrības brīdināšanas sistēmu, kas papildina valstu sabiedrības brīdinājuma sistēmas.
- (59) Numerācijas diapazoni, ieskaitot tos, kurus izmanto papildvērtības pakalpojumiem, tiek noteikti valstu numerācijas plānos un netiek saskaņoti Savienības līmenī. Tāpēc operatori var nespēt visās valstīs laikus pazīt numerācijas diapazonus papildvērtības pakalpojumiem. Uz numerācijas diapazoniem, ko izmanto papildvērtības pakalpojumiem, valsts līmenī attiecas īpaši cenu nosacījumi, un daudzos gadījumos netiek regulēti to savienojuma pabeigšanas tarifi. Lai gan viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji to apzinās, vairumtirdzniecības tarifu līmenis, kas tiem būs jāmaksā, joprojām var būt negaidīti augsts. Viesabonēšanas gadījumā operatori nespēj šo jautājumu atrisināt, jo tiem trūkst informācijas par numerācijas diapazoniem, kurus dažādās Savienības vietās izmanto papildvērtības pakalpojumiem. Lai risinātu šo problēmu, BEREC būtu jāizveido un jāuztur vienota, droša Savienības mēroga datubāze ar papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem. Datubāze ir iecerēta kā pārredzamības instruments, kas ļaus valstu regulatīvajām iestādēm un attiecīgos gadījumos arī citām kompetentām iestādēm, kā arī operatoriem tieši piekļūt informācijai par to, kuri numerācijas diapazoni var radīt augstākas izmaksas (savienojuma pabeigšanas tarifus) visās dalībvalstīs. Tas ir nepieciešams starpposms, lai palielinātu pārredzamību mazumtirdzniecības līmenī, jo to var izmantot, lai viesabonentus informētu par pakalpojumu veidiem, kuriem var piemērot paaugstinātu viesabonēšanas maksu. Lai nodrošinātu labāku patērētāju aizsardzību un pārredzamību, datubāzē vajadzētu būt iespējai iekļaut papildu informāciju, piemēram, norādot ar papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem saistītus tarifus, tādas kā tarifus par minūti vai vienu darbību. Šādu informāciju par tarifiem varētu darīt pieejamu īpašā tīmekļa vietnē, kurā sniegta informācija par papildvērtības pakalpojumiem. BEREC būtu jānosaka kārtība, kādā kompetentās iestādes sniedz un atjaunina informāciju datubāzē ar papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem, kas izveidota saskaņā ar šo regulu.
- (60) BEREC būtu jāizveido un jāuztur vienota Savienības mēroga datubāze par katrā dalībvalstī paredzētajiem piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem, kurus tehniski iespējams izmantot viesabonēšanas galalietotājiem. Datubāze paredzēta, lai palīdzētu valstu operatoriem, valsts regulatīvajām iestādēm un attiecīgā gadījumā citām kompetentajām iestādēm saņemt informāciju par visiem šiem piekļuves līdzekļiem Savienībā izvērstajiem neatliekamās palīdzības dienestiem. Dalībvalstīm būtu jāspēj vajadzības gadījumā atjaunināt datubāzi ar saiti uz valsts sabiedrības brīdināšanas mobilo lietotni. BEREC būtu jānosaka kārtība, kādā kompetentās iestādes sniedz un atjaunina saskaņā ar šo regulu prasīto informāciju.
- (61) Ja dalībvalstis kompetentajām iestādēm, kas nav valsts regulatīvās iestādes, uztic dažus uzdevumus, kas saistīti ar galalietotāju aizsardzību, piemēram, par informācijas prasībām attiecībā uz mazumtirdzniecības līgumiem, pārredzamību vai līguma izbeigšanu, minēto kompetento iestāžu kompetence attiecībā uz minētajiem uzdevumiem aptver visas mazumtirdzniecības līguma daļas, tostarp ar viesabonēšanu saistītās tiesības un pienākumus. Neskarot Direktīvā (ES) 2018/1972 noteikto uzdevumu sadali, valsts regulatīvajām iestādēm un attiecīgā gadījumā citām kompetentajām iestādēm, kuras atbild par minētajā direktīvā noteikto uzdevumu īstenošanu, būtu vajadzīgas pilnvaras šajā regulā paredzēto pienākumu kontrolei, uzraudzībai un izpildes nodrošināšanai to teritorijā. Tām būtu jāpārtrauga arī attīstības tendence cenu noteikšanā par balsis zvanu, īsziņu un datu pakalpojumiem, ko viesabonentiem nodrošina Savienībā, attiecīgā gadījumā arī īpašās izmaksas saistībā ar viesabonēšanas zvaniem, kas veikti un saņemti Savienības tālākajos reģionos, un nepieciešamību nodrošināt, ka šīs izmaksas var adekvāti atpelnīt vairumtirgū un ka netiek izmantotas datplūsmas vadības metodes, lai nelabvēlīgi ierobežotu klientu izvēli. Tām būtu jānodrošina, ka ieinteresētajām personām ir pieejama atjaunināta informācija par šīs regulas piemērošanu, un šādas pārraudzības rezultāti būtu jāpublicē. Atsevišķi būtu jāsniedz informācija par korporatīvajiem, pēcmaksas un priekšmaksas klientiem.

- (62) Savā valstī pieejamajai viesabonēšanai tālākajos Savienības reģionos, kur mobilo telefonsakaru pakalpojumu licences atšķiras no tām, kas izsniegtas attiecībā uz pārējo valsts teritoriju, varētu piemērot samazinātus tarifus, kas ir līdzvērtīgi viesabonēšanas pakalpojumu iekšējā tirgū sastopamajiem tarifiem. Šīs regulas īstenošanai nebūtu jāizraisa mazāk labvēlīgs cenu režīms klientiem, kuri izmanto savā valstī pieejamos viesabonēšanas pakalpojumus, salīdzinājumā ar klientiem, kuri izmanto Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumus. Tālab valsts iestādes var veikt papildu pasākumus, kas atbilst Savienības tiesību aktiem.
- (63) Lai nodrošinātu uzņēmējdarbības konfidencialitāti un kontrolētu un uzraudzītu šīs regulas piemērošanu un pārmaiņas viesabonēšanas vairumtirgos, valstu regulatīvajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām pieprasīt informāciju par vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumiem, kuros nav paredzēta maksimālo vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu piemērošana. Būtu jāļauj minētajām iestādēm pieprasīt informāciju arī par tādu vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu noteikumu pieņemšanu un piemērošanu, kuru mērķis ir novērst pastāvīgu viesabonēšanu, un par vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi tādiem mērķiem, kas nav regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana viesabonēšanas operatora klientiem, kuri ceļo Savienībā.
- (64) Ja Savienības mobilo pakalpojumu sniedzēji uzskata, ka to klientu ieguvumi no pakalpojumu sadarbspējas un gala-gala savienojamības ir apdraudēti tādēļ, ka tiks izbeigtas vai draud tikt izbeigtas pašreizējās vienošanās ar mobilo sakaru tīkla operatoriem citās dalībvalstīs, vai šie pakalpojumu sniedzēji nespēj sniegt saviem klientiem pakalpojumu citā dalībvalstī tāpēc, ka tiem nav noslēgta vienošanās ar vismaz vienu vairumtirdzniecības tīkla nodrošinātāju, valsts regulatīvajām iestādēm vai citām kompetentajām iestādēm situācijās, kas minētas Direktīvas (ES) 2018/1972 61. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā, attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto Direktīvas (ES) 2018/1972 61. pantā paredzētās pilnvaras, lai nodrošinātu atbilstīgu piekļuvi un savienojamību, ņemot vērā minētās direktīvas 3. pantā noteiktos mērķus, it īpaši – attīstīt iekšējo tirgu, sekmējot Eiropas mēroga pakalpojumu sniegšanu, pieejamību un sadarbspēju, un gala-gala savienojamību.
- (65) Īpašais cenu regulējums, kas piemērojams vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem, paredz, ka saliktam produktam, kas var ietvert arī citu vairumtirdzniecības piekļuves un savienojamības devumu, īpaši tādu, uz kuru attiecas valsts vai, iespējams, pārrobežu regulējums, piemēro vispārējo Savienības maksimumu. Šajā sakarā ir gaidāms, ka samazināsies Savienības līmenī pastāvošās atšķirības minētā devuma regulējumā, it īpaši, piemērojot papildu pasākumus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/1972, lai nodrošinātu regulatīvo pieeju lielāku konsekvencu. Tikmēr apmeklēto sakaru tīklu operatoru un citu operatoru strīdi par tarifiem, kas piemēroti minētajam regulētajam devumam, kas nepieciešams vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai, būtu jārisina, ņemot vērā BEREC atzinumu, ja ar BEREC ir notikusi apspriešanās, saskaņā ar īpašiem regulatīvajiem pienākumiem, kas attiecas uz viesabonēšanu, kā arī saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/1972.
- (66) Ir nepieciešams novērot un regulāri pārskatīt viesabonēšanas vairumtirgu darbību un to mijiedarbību ar viesabonēšanas mazumtirgiem, ņemot vērā konkurences un tehnoloģijas attīstību un datu plūsmas. Komisijai būtu jāiesniedz divi ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei, kas vajadzības gadījumā tiktu papildināti ar tiesību akta priekšlikumu. Minētajos ziņojumos Komisijai jo īpaši būtu jānovērtē, vai RLAH ir kāda ietekme uz mazumtirgū pieejamo tarifa plānu attīstību. Tam būtu jāietver, no vienas puses, novērtējums par jebkādu tādu tarifa plānu parādīšanos, kuri ietver tikai iekšzemes pakalpojumus un kuri izslēdz mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus kopumā, tādējādi apdraudot RLAH mērķi, un, no otras puses, novērtējums par vienotas likmes tarifa plānu pieejamības samazināšanos, kas varētu arī izraisīt zaudējumus patērētājiem un negatīvi ietekmēt digitālo vienoto tirgu.

Komisijas ziņojumos būtu īpaši jāanalizē, kādā mērā regulatīvās iestādes izņēmuma kārtā ir atļāvušas mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas, vietējo sakaru tīklu operatoru spēja uzturēt iekšzemes maksas modeļus un apmeklēto sakaru tīklu operatoru spēja atpelnīt regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas faktiski radītās izmaksas. Turklāt Komisijas ziņojumos būtu jānovērtē: kā vairumtirdzniecības līmenī tiek nodrošināta piekļuve dažādām tīkla tehnoloģijām un paaudzēm; informācija par datu pakalpojumu vairumtirdzniecības cenām; tirdzniecības platformu un līdzīgu instrumentu izmantošanas apjoms datplūsmas vairumtirdzniecībā; mašīnas–mašīnas viesabonēšanas attīstība; mazumtirdzniecībā neatrisinātās problēmas ar papildvērtības pakalpojumiem; pasākumu attiecībā uz ārkārtas gadījuma saziņu piemērošana; netīšas viesabonēšanas novēršanai paredzēti pārrēķināšanas pasākumi attiecībā uz viesabonēšanu trešās valstīs un publiskajos mobilo sakaru tīklos, kas nav sauszemes tīkli; šajā regulā noteikto pakalpojumu kvalitātes saistību

efektivitāte; un tas, cik lielā mērā klienti savos mazumtirdzniecības līgumos ir pienācīgi informēti par šīm saistībām un var gūt labumu no patiesi ērtas RLAH izmantošanas. Turklāt Komisijas ziņojumos būtu jānovērtē, kādu ietekmi uz viesabonēšanas tirgu atstāj jaunu tehnoloģiju izvērsana un ieviešana, kā arī pandēmijas un dabas katastrofas. Lai varētu sagatavot šādus ziņojumus, kas ļautu novērtēt, kā viesabonēšanas tirgi pielāgojas RLAH noteikumiem, pēc minēto noteikumu īstenošanas būtu jāapkopo pietiekami dati par minēto tirgu darbību.

- (67) Lai novērtētu konkurences attīstību Savienības mēroga viesabonēšanas tirgos un regulāri ziņotu par izmaiņām faktiskajās vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksās par nelīdzsvarotu datplūsmu starp pakalpojumu sniedzējiem viesabonēšanas jomā, BEREC būtu jāturpina vākt dati no valstu regulatīvajām iestādēm. Attiecīgā gadījumā valsts regulatīvajām iestādēm būtu jāspēj koordinēt savu darbību ar citām kompetentajām iestādēm. Šādiem datiem būtu jāietver ziņas par faktiskajām maksām, ko attiecīgi piemēro par līdzsvarotu un nelīdzsvarotu datplūsmu, kā arī faktiskie datplūsmas apjomi attiecīgajos viesabonēšanas pakalpojumos. Tādu datu vākšana, kas ļauj uzraudzīt un novērtēt ceļošanas paradumu un patēriņa modeļu izmaiņu ietekmi, piemēram, pandēmijas izraisītās izmaiņas, ir būtiska, lai veiktu šajā regulā paredzētajos ziņojumos prasīto analīzi. BEREC būtu jāvāc dati arī par gadījumiem, kad vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma puses ir atteikušās no maksimālo vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu piemērošanas vai vairumtirdzniecības līmeņi ir īstenojušas pasākumus, kuru mērķis ir nepieļaut pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi citiem mērķiem, kas nav regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientiem, kad tie periodiski ceļo Savienībā. Pamatojoties uz pietiekami detalizētiem savāktajiem datiem, BEREC būtu regulāri jāziņo par sakarībām starp viesabonēšanas pakalpojumu mazumcena, vairumtirdzniecības maksām un vairumtirdzniecības izmaksām. Komisijai līdz 2027. gada 30. jūnijam būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, kas balstītos uz regulārajiem BEREC ziņojumiem un kas vajadzības gadījumā jāpapildina ar tiesību akta priekšlikumu. BEREC būtu arī jāvāc vajadzīgie dati, lai Komisija varētu uzraudzīt elementus, kas jānovērtē šajā regulā paredzētajos ziņojumos.
- (68) Vidējā termiņā mašīnas–mašīnas viesabonēšanas un lietu interneta (*IoT*) viesabonēšanas sekmēšana būtu jāatzīst par nozīmīgu Savienības rūpniecības digitalizācijas virzītājspēku un tai būtu jābalstās uz saistītiem Savienības politikas virzieniem tādās nozarēs kā veselība, enerģētika, vide un transports. Komisijai būtu regulāri jānovērtē viesabonēšanas nozīme mašīnas–mašīnas savienojamības tirgū un *IoT* tirgū. Vajadzības gadījumā arī Komisijai pēc apspriešanās ar BEREC būtu jāsniedz ieteikumi. BEREC būtu arī jāvāc nepieciešamie dati nolūkā uzraudzīt elementus, kuri jānovērtē Komisijas ziņojumos par šajā regulā paredzēto mašīnas–mašīnas viesabonēšanas un *IoT* ierīču attīstību, ņemot vērā mobilās savienojamības risinājumus, kuru pamatā ir nelicencēts spektrs.
- (69) Komisijai, BEREC, valsts regulatīvajām iestādēm un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu pilnībā jānodrošina uzņēmējdarbības konfidencialitāte, veicot informācijas apmaiņu šīs regulas piemērošanas pārskatīšanas, kontroles un uzraudzības nolūkos. Tāpēc uzņēmējdarbības konfidencialitātes prasību ievērošanai nebūtu jāliedz valsts regulatīvajām iestādēm šādām vajadzībām laikus dalīties konfidencialā informācijā.
- (70) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, gādāt par vienotu pieeju, lai nodrošinātu, ka publisko mobilo sakaru tīklu lietotāji, ceļojot Savienībā, nemaksā pārmērīgi augstu maksu par Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumiem salīdzinājumā ar konkurētspējīgām valsts cenām, un uzlabot pārredzamību un patērētāju aizsardzību, kā arī nodrošināt ilgtspēju mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai par iekšzemes cenām, kā arī patiesu RLAH izjušanu pakalpojumu kvalitātes ziņā un piekļuvē neatliekamās palīdzības dienestiem viesabonēšanas laikā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet var labāk sasniegt Savienības līmeņi, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (71) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (72) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ⁽²¹⁾ 42. pantu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un viņa atzinums sniegts 2021. gada 20. aprīlī,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

1. Šī regula nosaka vienotu pieeju ar mērķi nodrošināt, ka publisko mobilo sakaru tīklu lietotājiem, ceļojot Savienībā, nebūtu jāmaksā pārmērīgas cenas par Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumiem salīdzinājumā ar konkurētspējīgām valsts cenām, veicot un saņemot zvanus, nosūtot un saņemot īsziņas un lietojot pakešu komutācijas datu pakalpojumus.

Tādējādi šī regula veicina vienmērīgu iekšējā tirgus darbību, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības, datu aizsardzības, privātuma un uzticēšanās līmeni, veicinot konkurenci, neatkarību un pārredzamību tirgū un stimulējot inovāciju, patērētāju iespējas izvēlēties un personu ar invaliditāti integrāciju, vienlaikus pilnībā ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

Šajā regulā izklāstīti nosacījumi vairumtirdzniecības piekļuvei publiskajiem mobilo sakaru tīkliem regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai. Tā attiecas gan uz maksām, ko tīklu operatori prasa vairumtirdzniecības līmenī, gan maksām, ko viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji prasa mazumtirdzniecības līmenī.

2. Šajā regulā arī izklāstīti noteikumi, kuru mērķis ir uzlabot pārredzamību un viesabonēšanas pakalpojumu lietotāju informēšanu par maksām, attiecinot to arī uz neregulētu viesabonēšanas pakalpojumu lietotājiem trešās valstīs. Ar to arī palielina pārredzamību neregulētu viesabonēšanas pakalpojumu lietotājiem, kad tie attiecīgā gadījumā pieslēdzas publiskam mobilo sakaru tīklam, kas nav sauszemes sakaru tīkls, piemēram, kuģos vai gaisa kuģos.

3. Šajā regulā noteiktās maksimālās maksas izsaka euro.

4. Ja maksimālās maksas, kas noteiktas saskaņā ar 8. līdz 11. pantu, ir denominētas valūtās, kas nav euro, vērtības minētajās valūtās nosaka, piemērojot *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* attiecīgā kalendārā gada 15. janvārī, 15. februārī un 15. martā Eiropas Centrālās bankas publicēto atsaucies maiņas kursu vidējo vērtību. Ierobežojumus maksimālajām maksām valūtās, kas nav euro, no 2023. gada pārskata katru gadu. Katru gadu pārskatītos ierobežojumus attiecīgajā valūtā piemēro no 15. maija.

5. Šī regula neskar uzdevumu sadali valsts regulatīvajām iestādēm un citām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/1972, tostarp pienākumus īstenot minētās direktīvas III daļas III sadaļu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro Direktīvas (ES) 2018/1972 2. panta definīcijas.

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

2. Papildus 1. punktā norādītajām izmanto šādas definīcijas:
- a) “viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs” ir uzņēmums, kas viesabonentam sniedz regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus;
  - b) “iekšzemes pakalpojumu sniedzējs” ir uzņēmums, kas viesabonentam sniedz iekšzemes mobilo sakaru pakalpojumus;
  - c) “vietējais sakaru tīkls” ir publisks sakaru tīkls, kas atrodas dalībvalstī un kuru viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs izmanto regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai viesabonentam;
  - d) “apmeklējais sakaru tīkls” ir publisks mobilo sakaru zemes tīkls dalībvalstī, kas nav tā, kur atrodas viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, kurš viesabonentam ļauj veikt vai saņemt zvanus, nosūtīt vai saņemt īsziņas vai izmantot pakešu komutācijas datu sakarus, ja ir tāda vienošanās ar vietējā sakaru tīkla operatoru;
  - e) “Savienības mēroga viesabonēšana” ir mobilas ierīces izmantošana, ko veic viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, lai veiktu vai saņemtu zvanus Savienības iekšienē vai lai nosūtītu vai saņemtu īsziņas Savienības iekšienē vai izmantotu pakešu komutācijas datu sakarus, atrodoties dalībvalstī, kas nav tā, kurā atrodas iekšzemes pakalpojumu sniedzēja tīkls, ja ir tāda vienošanās starp vietējā sakaru tīkla operatoru un apmeklētā sakaru tīkla operatoru;
  - f) “viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja” ir viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja, kas sniedz regulētus viesabonēšanas pakalpojumus, klients, kura mazumtirdzniecības līgums vai vienošanās ar minēto viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju atļauj Savienības mēroga viesabonēšanu, izmantojot Savienībā esošu publisko mobilo sakaru zemes tīklu;
  - g) “regulēts viesabonēšanas zvans” ir viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja veikts mobilo balss telefonsakaru zvans, kad savienojumu uzsāk apmeklētajā sakaru tīklā un pabeidz publiskajā sakaru tīklā Savienības teritorijā, vai viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja veikts mobilo balss telefonsakaru zvans, kad savienojumu uzsāk publiskajā sakaru tīklā Savienības teritorijā un pabeidz apmeklētajā sakaru tīklā;
  - h) “īsziņa” ir īsziņu pakalpojuma teksta ziņojums, ko galvenokārt veido burtu vai ciparu, vai abējādas zīmes, ko var nosūtīt starp mobilo un/vai fiksēto sakaru numuriem, kuri piešķirti saskaņā ar valsts numerācijas plānu;
  - i) “regulēta viesabonēšanas īsziņa” ir viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja nosūtīta īsziņa, kad savienojumu uzsāk apmeklētajā sakaru tīklā un savienojumu pabeidz publiskajā sakaru tīklā Savienības teritorijā, vai viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja nosūtīta īsziņa, kad savienojumu uzsāk publiskajā sakaru tīklā Savienības teritorijā un savienojumu pabeidz apmeklētajā sakaru tīklā;
  - j) “regulēts datu viesabonēšanas pakalpojums” ir viesabonēšanas pakalpojums, kas viesabonentam ļauj izmantot pakešu komutācijas datu sakarus ar savu mobilo sakaru ierīci, kad tā ir pieslēgta apmeklētajam sakaru tīklam, bet ne regulētu viesabonēšanas zvanu vai īsziņu nosūtīšanu vai saņemšanu, taču tajā ietilpst MMS ziņojumu nosūtīšana un saņemšana;
  - k) “vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja” ir tieša vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas pakalpojumu sniedzēja;
  - l) “tieša vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja” ir pieejas nodrošināšana iekārtām vai pakalpojumiem, vai abējādi, ko mobilo sakaru tīkla operators nodrošina citam uzņēmumam ar definētiem nosacījumiem, lai minētais uzņēmums viesabonentiem sniegtu regulētus viesabonēšanas pakalpojumus;
  - m) “vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas pakalpojumu sniedzēja” ir viesabonēšanas pakalpojumu nodrošināšana, ko mobilo sakaru tīkla operators, kas nav apmeklētā sakaru tīkla operators, uz vairumtirdzniecības pamata nodrošina citam uzņēmumam, lai tas viesabonentiem sniegtu regulētus viesabonēšanas pakalpojumus;
  - n) “iekšzemes mazumcena” ir viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja iekšzemes mazumtirdzniecības maksa par vienību, ko piemēro klienta veiktiem zvaniem un nosūtītām īsziņām – savienojuma uzsākšana un pabeigšana dažādos publiskajos sakaru tīklos vienā dalībvalstī –, un izmantotiem datiem.

Attiecībā uz pirmās daļas n) apakšpunktu, gadījumā, ja nepastāv konkrēta iekšzemes mazumtirdzniecības maksa par vienību, par iekšzemes mazumtirdzniecības cenu uzskata tādu pašu tarifācijas mehānismu, kādu piemēro klienta veiktiem zvaniem un nosūtītām īsziņām – savienojuma uzsākšana un savienojuma pabeigšana dažādos publiskajos komunikāciju tīklos vienā dalībvalstī, un izmantotiem datiem minētā klienta dalībvalstī.

3. pants

Vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumi

1. Mobilo sakaru tīklu operatori izpilda visus pamatotos vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu pieprasījumus, jo īpaši tādā veidā, kas viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam ļauj piedāvāt mazumtirdzniecības mobilo sakaru pakalpojumus, kas ir identiski tiem, kuri tiek sniegti iekšzemē, ja to ir tehniski iespējams izdarīt apmeklētajā sakaru tīklā.

2. Mobilo sakaru tīklu operatori var atteikt vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu pieprasījumus vienīgi pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, piemēram, tehniskajām iespējām un tīkla integritāti. Komerciāli apsvērumi nav pamats atteikt vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu pieprasījumus, lai tādējādi ierobežotu konkurējošu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu.

3. Vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumi aptver pakalpojumu visiem tīkla elementiem un ar to saistītām iekārtām, attiecīgiem pakalpojumiem, programmatūrai un informācijas sistēmām, kas nepieciešamas regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai klientiem, un aptver visas pieejamās tīkla tehnoloģijas un visas pieejamās tīkla paaudzes.

4. Noteikumus par regulētām vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksām, kas izklāstīti 9., 10. un 11. pantā, piemēro pakalpojumu nodrošināšanai visiem šā panta 3. punktā minētajiem vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu komponentiem, bet nepiemēro, ja abas vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma puses nepārprotami vienojas, ka līguma darbības laikā maksimālo regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu nepiemēro vidējām vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksām, kas izriet no līguma piemērošanas.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas pakalpojumu gadījumā mobilo sakaru tīklu operatori var noteikt tainīgas un mērenas cenas par komponentiem, uz kuriem neattiecas 3. punkts.

5. Mobilo sakaru tīklu operatori publisko standartpiedāvājumu, ņemot vērā 8. punktā minētās BEREC pamatnostādnes, un dara to pieejamu uzņēmumam, kas pieprasa vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu. Mobilo sakaru tīklu operatori saskaņā ar šo pantu vēlākais vienu mēnesi pēc tam, kad mobilo sakaru tīklu operators ir sākotnēji saņēmis pieprasījumu, iesniedz uzņēmumam, kas pieprasa pakalpojumu, vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma projektu par šādu pakalpojumu. Vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu piešķir samērīgā laikposmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus pēc vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma noslēgšanas. Mobilo sakaru tīklu operatori, kas saņem vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu pieprasījumu, un uzņēmumi, kas pieprasa pakalpojumu, līgumsarunas risina pēc labas ticības.

6. Standartpiedāvājums, kas minēts 5. punktā, ir pietiekami detalizēts, un tajā ir ietverti visi komponenti, kas ir nepieciešami vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem, kā minēts 3. punktā, sniedzot aprakstu par piedāvājumiem, kas attiecas uz tiešu vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu un vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas pakalpojumu, kā arī saistītos noteikumus un nosacījumus. Standartpiedāvājumā ietver visu informāciju, kas nepieciešama, lai viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs spēj nodrošināt, ka tā klienti viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanas laikā var bez maksas piekļūt neatliekamās palīdzības dienestiem, izmantojot ārkārtas gadījuma saziņu ar vispiemērotāko AIC, un ka zvanītāja atrašanās vietas informāciju bez maksas var nosūtīt vispiemērotākajai AIC.

Minētajā standartpiedāvājumā var būt iekļauti nosacījumi, kas nepieļauj pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu ļaunprātīgu izmantošanu vai izmantošanu anomālā apmērā citādā nolūkā, nevis lai sniegtu regulētus viesabonēšanas pakalpojumus viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju klientiem, kad tie periodiski ceļo Savienībā. Ja standartpiedāvājumā ir šādi nosacījumi, tajos iekļauj specifiskus pasākumus, kurus apmeklētā sakaru tīkla operators var īstenot, lai nepieļautu pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, kā arī objektīvus kritērijus, uz kuru pamata šādus pasākumus var veikt. Šādi kritēriji var attiekties uz apkopotu viesabonēšanas datplūsmas informāciju. Tie neattiecas uz specifisku informāciju, kas skar viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu atsevišķās datplūsmas.

Standartpieāvājumā var paredzēt arī to, ka gadījumos, kad apmeklētā sakaru tīkla operatoram ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu vairumtirdzniecības viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, apmeklētā sakaru tīkla operators var prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, lai tas, neskarot Savienības un valsts datu aizsardzības prasības, sniegtu informāciju, kas ļauj noteikt, vai ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu ir apmeklētā sakaru tīkla operatora pastāvīgas viesabonēšanas situācijā vai arī viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumu izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, piemēram, informāciju par to, kāda ir klientu daļa, attiecībā uz kuriem, pamatojoties uz objektīviem rādītājiem un saskaņā ar īstenošanas aktiem par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu, kas pieņemti, ievērojot 7. pantu, ir konstatēts risks, ka tiek anomāli vai ļaunprātīgi izmantoti regulēti mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumi par piemērojamo iekšzemes mazumtirdzniecības cenu.

Kā galējo līdzekli un gadījumos, kad situāciju nav bijis iespējams atrisināt ar mazāk stingriem pasākumiem, standartpieāvājumā var paredzēt iespēju izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus, ja apmeklētā sakaru tīkla operators pēc objektīviem kritērijiem ir konstatējis, ka ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, un ir attiecīgi informējis par to vietējā sakaru tīkla operatoru.

Apmeklētā sakaru tīkla operators var vienpusēji izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu, pamatojoties uz pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, bet tikai ar apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvās iestādes iepriekšēju atļauju.

Apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvā iestāde pēc apspriešanās ar vietējā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvo iestādi trīs mēnešos pēc tam, kad ir saņemts apmeklētā sakaru tīkla operatora pieprasījums atļaut vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma izbeigšanu, pieņem lēmumu piešķirt vai noraidīt šādu atļauju, un attiecīgi informē Komisiju.

Apmeklētā sakaru tīkla operatora un vietējā sakaru tīkla operatora valstu regulatīvās iestādes var katra prasīt BEREC pieņemt atzinumu par darbībām, kas jāveic saskaņā ar šo regulu. BEREC pieņem atzinumu viena mēneša laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas.

Ja notiek konsultēšanās ar BEREC, apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvā iestāde sagaida BEREC atzinumu un to vislielākajā mērā ņem vērā, pirms, ievērojot sestajā daļā minēto trīs mēnešu termiņu, izlemj piešķirt vai noraidīt atļauju izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu.

Apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvā iestāde dara informāciju par atļaujām izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus publiski pieejamu, ievērojot uzņēmējdarbības konfidencialitāti.

Šā punkta piektā līdz devītā daļā neskar valsts regulatīvās iestādes pilnvaras, ievērojot 17. panta 7. punktu, nekavējoties pieprasīt izbeigt šajā regulā izklāstīto pienākumu pārkāpšanu un apmeklētā sakaru tīkla operatora tiesības piemērot atbilstīgus pasākumus, lai cīnītos pret krāpniecību.

Lai īstenotu šajā pantā paredzētos pienākumus, valsts regulatīvās iestādes vajadzības gadījumā nosaka izmaiņas standartpieāvājumos, tostarp konkrētus pasākumus, kurus apmeklētā sakaru tīkla operators var īstenot, lai nepieļautu pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, un objektīvus kritērijus, uz kuru pamata apmeklētā sakaru tīkla operators var īstenot šādus pasākumus.

7. Ja uzņēmums, kas pieprasa pakalpojumu, vēlas sākt komercsarunas, lai iekļautu komponentus, kuri nav aptverti standartpieāvājumā, mobilo sakaru tīklu operatori atbildi uz šādu pieprasījumu sniedz samērīgā laikposmā, kas nepārsniedz divus mēnešus no tā sākotnējās saņemšanas. Šā punkta mērķiem nepiemēro 2. un 5. punktu.

8. Ar mērķi veicināt šā panta konsekvētu piemērošanu, BEREC, apspriežoties ar ieinteresētajām personām un ciešā sadarbībā ar Komisiju līdz 2022. gada 5. oktobrim atjaunina vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu pamatnostādnes, kas noteiktas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 531/2012 3. panta 8. punktu.

4. pants

Regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana

1. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji no viesabonentiem nevienā dalībvalstī neprasa nekādu papildmaksu papildus iekšzemes mazumcenai par visiem veiktajiem vai saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, visām nosūtītajām regulētajām viesabonēšanas izsiņām vai visiem izmantotajiem regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem un neuzliek nekādu vispārēju maksu, kas ļautu ārvalstīs izmantot galierīci vai pakalpojumu, saskaņā ar 5. un 6. pantu.
2. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nepiedāvā regulētos mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus ar nosacījumiem, kas ir mazāk izdevīgi nekā iekšzemē piedāvātie, it īpaši attiecībā uz mazumtirdzniecības līgumā paredzēto pakalpojumu kvalitāti, ja apmeklētājā tīklā ir pieejami tās pašas paaudzes mobilo sakaru tīkli un tehnoloģijas.

Mobilo sakaru operatori izvairās no nepamatotas kavēšanās saistībā ar pārtveri starp tīkliem, šķērsojot Savienības iekšējās robežas.

3. Lai veicinātu šā panta konsekventu piemērošanu, BEREC pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ciešā sadarbībā ar Komisiju līdz 2023. gada 1. janvārim atjaunina savas mazumtirdzniecības pamatnostādnes attiecībā uz pakalpojumu kvalitātes pasākumu īstenošanu.

5. pants

Godīga izmantošana

1. Rīkojoties saskaņā ar šo pantu un atbilstīgi 7. pantam pieņemtajiem īstenošanas aktiem, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piemērot godīgas izmantošanas politiku tādu regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanai, kurus sniedz piemērojamās iekšzemes mazumcenas līmenī, lai novērstu to, ka viesabonenti ļaunprātīgi vai anomāli izmanto regulētos mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, piemēram, ka šādus pakalpojumus viesabonenti dalībvalstī, kas nav viņu iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, izmanto mērķiem, kas nav periodiska ceļošana.

Godīgas izmantošanas politika dod viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju klientiem iespēju patērēt regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu apjomus par piemērojamo iekšzemes mazumcenu, kas saskan ar viņu attiecīgajiem tarifu plāniem.

2. Šīs regulas 8. pantu piemēro regulētiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem, ar kuriem tiek pārsniegti godīgas izmantošanas politikas ierobežojumi.

6. pants

Ilgspējas mehānisms

1. Īpašos un izņēmuma apstākļos, lai nodrošinātu sava iekšzemes tarifikācijas modeļa ilgtspēju, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, kurš nespēj atpelnīt savas kopējās faktiskās un plānotās izmaksas par regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar 4. un 5. pantu no kopējiem faktiskajiem un plānotajiem ienākumiem, ko gūst no tādu pakalpojumu sniegšanas, var pieprasīt atļauju piemērot papildmaksu. Papildmaksu piemēro tikai tādā mērā, cik nepieciešams, lai atpelnītu regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas izmaksas, ņemot vērā piemērojamo maksimālo vairumtirdzniecības maksu.

2. Ja viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nolemj izmantot šā panta 1. punktu, tas nekavējoties iesniedz pieprasījumu valsts regulatīvajai iestādei un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju saskaņā ar 7. pantā minētajiem īstenošanas aktiem. Pēc tam ik pēc 12 mēnešiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs minēto informāciju atjaunina un iesniedz valsts regulatīvajai iestādei.

3. Kad tiek saņemts pieprasījums, ievērojot 2. punktu, valsts regulatīvā iestāde novērtē, vai viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs ir parādījis, ka nevar atpelnīt savas izmaksas saskaņā ar 1. punktu, no kā izrietētu, ka tiek apdraudēta tā iekšzemes tarifikācijas modeļa ilgtspēja. Iekšzemes tarifikācijas modeļa ilgtspējas novērtējums tiek pamatots ar attiecīgiem objektīviem faktoriem, kas ir raksturīgi viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, tostarp objektīvam atšķirībām starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem attiecīgajā dalībvalstī un iekšzemes cenu un ienākumu līmeni. Valsts regulatīvā iestāde dod atļauju piemērot papildmaksu, ja ir izpildīti 1. punktā un šajā punktā izklāstītie nosacījumi.

4. Ja pieprasījums nav acīmredzami nepamatots vai tajā nav sniegta nepietiekama informācija, valsts regulatīvā iestāde dod atļauju piemērot papildmaksu viena mēneša laikā pēc tam, kad ir saņemts pieprasījums atbilstoši 2. punktam. Ja valsts regulatīvā iestāde uzskata, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai ka nav sniegts pietiekami daudz informācijas, tā pieņem galīgo lēmumu vēl divu mēnešu laikā pēc tam, kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam ir dota iespēja tikt uzklautam, par papildmaksas atļaušanu, grozīšanu vai atteikšanu.

7. pants

Godīgas izmantošanas politikas un ilgtspējas mehānisma īstenošana

1. Lai nodrošinātu 5. un 6. panta konsekvētu piemērošanu, Komisija pēc apspriešanās ar BEREC pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz sīki izstrādātus noteikumus par:

- a) godīgas izmantošanas politikas piemērošanu;
- b) metodiku, pēc kuras novērtējama mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas par iekšzemes cenām ilgtspēja; un
- c) pieprasījumu, kas viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam jāiesniedz b) apakšpunktā minētās novērtēšanas vajadzībām.

Šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 20. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija pēc apspriešanās ar BEREC periodiski pārskata šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus, ņemot vērā tirgus attīstību.

2. Pieņemot īstenošanas aktus, kuros izklāsta detalizētus noteikumus par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu, Komisija ņem vērā:

- a) cenu un patēriņa modeļu izmaiņas dalībvalstīs;
- b) iekšzemes cenu līmeņa konverģences pakāpi visā Savienībā;
- c) ceļošanas paradumus Savienībā;
- d) iekšzemes un apmeklētājos sakaru tirgos novērojamu konkurences kropļošanas risku un stimulus investēt.

3. Komisija 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos īstenošanas aktus balsta uz šādiem elementiem:

- a) tiek noteiktas kopējās faktiskās un plānotās regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas izmaksas, atsaucoties uz faktiskajām vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksām, kuras piemēro nelīdzsvarotai datplūsmi, un samērīga daļa apvienoto un vispārīgo izmaksu, kas nepieciešamas regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai;
- b) tiek noteikti kopējie faktiskie un plānotie ienākumi, ko gūst no regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas;
- c) regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņš un viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu patēriņš iekšzemē;
- d) konkurences, cenu un ienākumu līmenis iekšzemes tirgū, un katrs novērojams risks, ka viesabonēšana par iekšzemes mazumcenām varētu jūtami ietekmēt šo cenu attīstību.

4. Valsts regulatīvā iestāde un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes nolūkā īstenot pilnvaras, kuras tām piešķirtas ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2018/1972, stingri kontrolē un uzrauga godīgas izmantošanas politikas piemērošanu. Valsts regulatīvā iestāde stingri kontrolē un uzrauga, kā tiek piemēroti mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas par iekšzemes cenām ilgtspējas nodrošināšanas pasākumi, pilnībā ņemot vērā attiecīgos objektīvos faktorus, kas raksturīgi attiecīgajai dalībvalstij, un attiecīgās objektīvās atšķirības starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem. Neskarot 6. panta 3. punktā noteikto procedūru, valsts regulatīvā iestāde laikus izpilda prasības, kuras noteiktas 5. un 6. pantā un īstenošanas aktos, kas paredzēti šā panta 2. punktā. Valsts regulatīvā iestāde jebkurā brīdī var prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam grozīt vai pārtraukt piemērot papildmaksu, ja tā neatbilst 5. vai 6. pantam.

Citas kompetentās iestādes nodrošina attiecīgi 5. panta un īstenošanas aktu prasību izpildi, kas ir būtiskas to pilnvaru īstenošanai, kuras tām piešķirtas ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2018/1972.

Valsts regulatīvā iestāde un, attiecīgā gadījumā, citas kompetentās iestādes katru gadu informē Komisiju par 5., 6. un šā panta piemērošanu.

5. Īstenošanas regulu (ES) 2016/2286 turpina piemērot līdz jauna īstenošanas akta, kas pieņemts, ievērojot šā panta 1. punktu, piemērošanas dienai.

8. pants

Mazumtirdzniecības papildmaksas piemērošana izņēmuma kārtā par regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu un alternatīvu tarifu piedāvāšana

1. Neskarot trešo daļu, ja viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs piemēro papildmaksu par regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patērēšanu, kas pārsniedz kādus godīgas izmantošanas politikas ierobežojumus, tā atbilst šādām prasībām, neieskaitot PVN:

- a) papildmaksa, ko piemēro par veiktajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nosūtītajām regulētajām viesabonēšanas īsziņām un regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, nepārsniedz maksimālo vairumtirdzniecības maksu, kas noteikta attiecīgi 9. panta 2. punktā, 10. panta 1. punktā un 11. panta 1. punktā;
- b) papildmaksa, ko piemēro saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nepārsniedz vienotos maksimālos Savienības mēroga mobilā savienojuma pabeigšanas tarifus, kas tam gadam noteikti saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/1972 75. panta 1. punktu.

Attiecībā uz šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktu, ja Komisija, pārskatījusi deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstoši Direktīvas (ES) 2018/1972 75. panta 1. punktam, nolemj, ka vairs nav nepieciešams noteikt Savienības mēroga balss savienojuma pabeigšanas tarifu, un nolemj nenoteikt maksimālo mobilā balss savienojuma pabeigšanas tarifu, papildmaksa, ja tādu piemēro saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nepārsniedz tarifu, kas noteikts pašā jaunākajā atbilstoši minētās direktīvas 75. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nepiemēro nekādu papildmaksu par saņemtajām regulētām viesabonēšanas īsziņām vai viesabonēšanas balss pasta ziņojumu saņemšanu. Tas neattiecas uz citām piemērojāmām maksām, piemēram, par tādu ziņojumu klausīšanos.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji maksu par viesabonējot veiktajiem un saņemtajiem zvaniem uzliek, aprēķinot to pēc sekundēm. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji veiktajiem zvaniem var piemērot sākotnējo minimālo maksas iekasēšanas laikposmu, kas nepārsniedz 30 sekundes. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nosaka saviem klientiem maksu par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, aprēķinot pēc kilobaitiem, izņemot MMS ziņojumus, par kuriem maksu var noteikt par vienību. Šādā gadījumā mazumtirdzniecības maksa, kuru viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs savam viesabonentam var noteikt par viesabonēšanas MMS ziņojuma nosūtīšanu vai saņemšanu, nepārsniedz maksimālo mazumtirdzniecības maksu par regulētiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kas noteikta pirmajā daļā.

2. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piedāvāt un viesabonenti var apzināti izvēlēties viesabonēšanas tarifu, kas nav noteikts saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu un šā panta 1. punktu un viesabonentiem dod labumu no regulēto viesabonēšanas pakalpojumu tarifa, kas atšķiras no tā, kas viņiem būtu piešķirts, nepastāvot iespējai izvēlēties. Šādiem viesabonentiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs atgādina par viesabonēšanas priekšrocībām, kas tādējādi tiktu zaudētas.

Neskarot pirmo daļu, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji visiem esošiem un jauniem viesabonentiem automātiski piemēro tarifu, kas noteikts saskaņā ar 4. un 5. pantu un šā panta 1. punktu.

Jebkurš viesabonents jebkurā brīdī var pieprasīt pāreju uz tarifu, kas noteikts saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu un šā panta 1. punktu, vai atteikties no tā. Ja viesabonenti apzināti nolemj atteikties no tarifa, kas noteikts saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu un šā panta 1. punktu, vai pāriet atpakaļ uz to, jebkuru tarifa maiņu veic vienas darba dienas laikā no pieprasījuma saņemšanas, tā ir bez maksas un nav saistīta ar nosacījumiem vai ierobežojumiem, kas attiecas uz tādiem abonēšanas elementiem, kas nav viesabonēšana. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var atlikt maiņu līdz brīdim, līdz kuram noteiktā minimālā laikposmā, kas nepārsniedz divus mēnešus, darbojas iepriekšējais viesabonēšanas tarifs.

3. Neskarot Direktīvas (ES) 2018/1972 III daļas III sadaļu, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka mazumtirdzniecības līgumā, kas ietver kādu regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu veidu, precīzē minētā sniegtā regulētā mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojuma parametrus, jo īpaši:

- a) konkrēto tarifu plānu vai tarifu plānus, un – par katru tarifu plānu – piedāvāto pakalpojumu veidus, ieskaitot sakaru apjomus;
- b) ierobežojumus, ko piemēro tādu regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņam, kas sniegti piemērojamās iekšzemes mazumcenas līmenī, jo īpaši skaitļos izteiktu informāciju par to, kā godīgas izmantošanas politiku piemēro, atsaucoties uz attiecīgā sniegtā regulētā mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojuma pamatcenu, apjomu vai citiem parametriem;
- c) skaidru un saprotamu informāciju par viesabonēšanas pakalpojuma nosacījumiem un kvalitāti, viesabonējot Savienībā saskaņā ar 6. punktā minētajām BEREC pamatnostādņēm.

4. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka līgumā, kas ietver kādu no regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu veidiem, ir informācija par pakalpojumu veidiem, kuriem viesabonēšanas laikā var piemērot paaugstinātu maksu, neskarot Direktīvas (ES) 2018/1972 97. pantu.

5. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji publicē 3. un 4. punktā norādīto informāciju.

Turklāt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji publicē informāciju par iemesliem, kuru dēļ viesabonēšanas pakalpojums potenciāli tiek piedāvāts ar nosacījumiem, kas ir mazāk izdevīgi nekā iekšzemē. Minētajā informācijā norāda faktoros, kas var ietekmēt viesabonēšanas abonētā viesabonēšanas pakalpojuma kvalitāti, piemēram, tīkla paaudzes un tehnoloģijas, kas viesabonēšanai pieejamas apmeklētājā dalībvalstī.

6. Ar mērķi veicināt šā panta konsekvētu piemērošanu BEREC pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ciešā sadarbībā ar Komisiju līdz 2023. gada 1. janvārim atjaunina savas mazumtirdzniecības viesabonēšanas pamatnostādnes, jo īpaši attiecībā uz šā panta īstenošanu un 13., 14. un 15. pantā minētajiem pārredzamības pasākumiem.

9. pants

Vairumtirdzniecības maksa par regulētiem zvaniem viesabonēšanā

1. Vidējā vairumtirdzniecības maksa, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var noteikt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam par regulēta viesabonēšanas zvana nodrošināšanu no minētā apmeklētā sakaru tīkla, cita starpā ietverot savienojuma uzsākšanas, tranzīta un savienojuma pabeigšanas izmaksas, nepārsniedz aizsardzības vērtību 0,022 euro par vienu minūti. Minēto maksimālo vairumtirdzniecības maksu 2025. gada 1. janvārī samazina līdz 0,019 euro par vienu minūti, un, neskarot 21. pantu, tā paliek 0,019 euro par vienu minūti līdz 2032. gada 30. jūnijam.

2. Šā panta 1. punktā minēto vidējo vairumtirdzniecības maksu piemēro ikkatram operatoru pārim un aprēķina par 12 mēnešu laikposmu vai īsāku laiku, kas paliek līdz 1. punktā noteiktā maksimālās vidējās vairumtirdzniecības maksas piemērošanas laikposma beigām vai līdz 2032. gada 30. jūnijam neieskaitot.

3. Šā panta 1. punktā minēto vidējo vairumtirdzniecības maksu aprēķina, kopējos saņemtos vairumtirdzniecības viesabonēšanas ieņēmumus dalot ar to vairumtirdzniecības viesabonēšanas minūšu kopējo skaitu, kuras attiecīgais operators attiecīgajā laikposmā faktiski izmantojis, nodrošinot vairumtirdzniecības viesabonēšanas zvānus Savienībā, un kuras uzkrātas, aprēķinot pa sekundi, un koriģētas, lai ņemtu vērā iespēju apmeklētā sakaru tīkla operatoram piemērot sākotnējo minimālo maksas noteikšanas laikposmu, kas nepārsniedz 30 sekundes.

10. pants

Vairumtirdzniecības maksa par regulētiem zvaniem viesabonēšanā

1. Vidējā vairumtirdzniecības maksa, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam prasīt par regulētas viesabonēšanas izziņas nosūtīšanu no minētā apmeklētā sakaru tīkla, nepārsniedz aizsardzības vērtību 0,004 euro par vienu izziņu. Minēto maksimālo vairumtirdzniecības maksu 2025. gada 1. janvārī samazina līdz 0,003 euro par vienu izziņu un, neskarot 21. pantu, tā paliek 0,003 euro līdz 2032. gada 30. jūnijam.

2. Šā panta 1. punktā minēto vidējo vairumtirdzniecības maksu piemēro ikkatram operatoru pārim un aprēķina par 12 mēnešu laikposmu vai īsāku laiku, kas paliek līdz 1. punktā noteiktā maksimālās vidējās vairumtirdzniecības maksas piemērošanas laikposma beigām vai līdz 2032. gada 30. jūnijam neieskaitot.

3. Šā panta 1. punktā minēto vidējo vairumtirdzniecības maksu aprēķina, kopējos vairumtirdzniecības viesabonēšanas ieņēmumus, ko apmeklētā sakaru tīkla operators vai vietējā sakaru tīkla operators saņēmis par regulētu viesabonēšanas īsziņu savienojuma uzsākšanu un nosūtīšanu Savienībā attiecīgajā laikposmā, dalot ar kopējo tādu uzsākto un nosūtīto īsziņu skaitu, kas attiecas uz katru attiecīgo viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju vai vietējā sakaru tīkla operatoru attiecīgajā laikposmā.

4. Apmeklētā sakaru tīkla operators papildus 1. punktā minētajai maksai nenosaka nekādu maksu viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam vai vietējā sakaru tīkla operatoram par tādu regulētu viesabonēšanas īsziņu pabeigšanu, kas viesabonentam viesabonēšanas laikā nosūtītas tā apmeklētājā sakaru tīklā.

11. pants

Vairumtirdzniecības maksa par regulētiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem

1. Vidējā vairumtirdzniecības maksa, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var noteikt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, kas veikta minētajā apmeklētājā sakaru tīklā, nepārsniedz aizsardzības vērtību 2,00 euro par vienu gigabaitu nosūtīto datu. Minēto maksimālo vairumtirdzniecības maksu 2023. gada 1. janvārī samazina līdz 1,80 euro par gigabaitu nosūtīto datu, 2024. gada 1. janvārī to samazina līdz 1,55 euro par gigabaitu, 2025. gada 1. janvārī – līdz 1,30 euro par gigabaitu, 2026. gada 1. janvārī – līdz 1,10 euro par gigabaitu un līdz 2027. gada 1. janvārim – līdz 1,00 euro par gigabaitu, un pēc tam, neskarot 21. pantu, tā paliek 1,00 euro par vienu gigabaitu nosūtīto datu līdz 2032. gada 30. jūnijam.

2. Šā panta 1. punktā minēto vidējo vairumtirdzniecības maksu piemēro ikkatram operatoru pārim un aprēķina par 12 mēnešu laikposmu vai īsāku laiku, kas paliek līdz 1. punktā noteiktā maksimālās vidējās vairumtirdzniecības maksas piemērošanas laikposma beigām vai līdz 2032. gada 30. jūnijam neieskaitot.

3. Šā panta 1. punktā minēto vidējo vairumtirdzniecības maksu aprēķina, kopējos vairumtirdzniecības viesabonēšanas ieņēmumus, ko apmeklētā sakaru tīkla vai vietējā sakaru tīkla operators saņēmis par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu attiecīgajā laikposmā, dalot ar to datu kopējo apjomu megabaitos, kas faktiski izmantoti, sniedzot minētos pakalpojumus attiecīgajā laikposmā un par uzskaites soli izmantojot kilobaitu, kas attiecas uz attiecīgo viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju vai vietējā sakaru tīkla operatoru attiecīgajā laikposmā.

12. pants

Vairumtirdzniecības maksa par ārkārtas gadījuma saziņu

Neskarot 9., 10. un 11. pantu, apmeklētā sakaru tīkla operators viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam nepiemēro nekādas maksas par viesabonēšanas ierosinātu jebkāda veida ārkārtas gadījuma saziņu vai par zvanītāja atrašanās vietas informācijas nosūtīšanu.

13. pants

Viesabonēšanas zvanu un īsziņu mazumtirdzniecības nosacījumu pārredzamība

1. Lai viesabonentus brīdinātu par to, ka, veicot vai saņemot zvanu vai nosūtot īsziņu, viņiem tiks piemērota viesabonēšanas maksa, izņemot gadījumu, kad klienti ir paziņojuši viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, ka viņiem šis pakalpojums nav vajadzīgs, katrs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, klientiem ierodoties dalībvalstī, kas nav klientu iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, bez nepamatotas kavēšanās ar automātisku ziņojumu un bez maksas sniedz individualizētu cenu pamatinformāciju par viesabonēšanas maksu, ietverot PVN, ko par zvanu veikšanu un saņemšanu un īsziņu nosūtīšanu minētajam viesabonentam piemēro apmeklētājā dalībvalstī.

Minētā individualizētā cenu pamatinformācija jāizsaka valūtā, kuru izmanto klienta rēķinā, ko sagatavo klienta iekšzemes pakalpojumu sniedzējs, un tā ietver informāciju par:

- a) godīgas izmantošanas politiku, kas attiecas uz viesabonentu Savienībā, un papildmaksām, kuras piemēro, ja tiek pārsniegti kādi minētās godīgas izmantošanas politikas ierobežojumi; un
- b) papildmaksu, ko piemēro saskaņā ar 6. pantu.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji bez nepamatotas kavēšanās ar automātisku ziņojumu un bez maksas, kad viesabonenti iecelto dalībvalstī, kas nav viņa iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, nosūta šiem viesabonentiem informāciju par iespējamo risku, ka papildvērtības pakalpojumu izmantošanas dēļ varētu palielināties maksas, izņemot, ja viesabonents savam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam ir paziņojis, ka šo pakalpojumu nepieprasa. Šāda informācija ietver saiti, kas bez maksas ļauj piekļūt īpašai tīmekļa vietnei ar atjauninātu informāciju par pakalpojumu veidiem, uz kuriem var attiekties paaugstinātas izmaksas, un, ja tāda ir pieejama, informāciju par papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem vai citu attiecīgu papildu informāciju, kas ietverta datubāzē, kura izveidota saskaņā ar 16. panta pirmās daļas a) punktu, rīkojoties saskaņā ar 16. panta trešo daļu. Tīmekļa vietnē iekļauj informāciju par maksām, ko piemēro bezmaksas tālruņa numuriem viesabonēšanas laikā, ja tādas ir.

Šā punkta pirmajā daļā norādītajā individualizētajā cenu pamatinformācijā norāda arī 2. punktā minēto bezmaksas numuru detalizētākas informācijas saņemšanai.

Pēc katra tāda ziņojuma klientiem ir iespēja bez maksas un vienkāršā veidā paziņot viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, ka viņiem nav vajadzīgs šis automātiskais ziņojums. Klientiem, kuri paziņojuši, ka automātiskais ziņojums viņiem nav vajadzīgs, ir tiesības jebkurā brīdī bez maksas pieprasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atkal sniegt pakalpojumu.

Klientiem ar invaliditāti šā punkta pirmajā daļā minēto individualizēto cenu pamatinformāciju viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji automātiski nodrošina bez maksas, izmantojot balss zvanu, ja šie klienti to pieprasa.

Izņemot atsauci uz godīgas izmantošanas politiku un papildmaksu, ko piemēro saskaņā ar 6. pantu, šā punkta pirmo, otro, piekto un sesto daļu piemēro arī balss zvanu un īsziņu viesabonēšanas pakalpojumiem, ko viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz un viesabonenti izmanto, pieslēdzoties valsts vai starptautiskiem publiskajiem mobilajiem sakaru tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, un balss zvanu un īsziņu viesabonēšanas pakalpojumiem, ko viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz un viesabonenti izmanto, ceļojot ārpus Savienības teritorijas.

2. Papildus 1. punktā paredzētajai informācijai klientiem ir tiesības neatkarīgi no tā, kurā Savienības vietā viņi atrodas, izmantojot mobilo balss zvanu vai teksta ziņu, pieprasīt un bez maksas saņemt precīzāku individualizētu cenu informāciju par apmeklētā sakaru tīkla viesabonēšanas maksām, kuras piemēro balss zvaniem un teksta ziņām, kā arī informāciju par pārredzamības pasākumiem, ko piemēro saskaņā ar šo regulu. Šādu pieprasījumu sniedz pa bezmaksas numuru, kuru šādam nolūkam paredzējis viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs. Šā panta 1. punktā paredzētie pienākumi neattiecas uz ierīcēm, kas neatbalsta īsziņu funkciju.

3. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs viesabonentam nosūta paziņojumu, kad ir pilnībā izmantots regulēto balss vai īsziņu viesabonēšanas pakalpojumu patēriņa godīgas izmantošanas apjoms vai ir sasniegts kāds lietojuma sliekšnis, ko piemēro saskaņā ar 6. pantu. Minētajā paziņojumā norāda papildmaksu, kuru piemēros jebkuram papildu patēriņam, kas saistīts ar regulētajiem balss vai īsziņu viesabonēšanas pakalpojumiem, kurus izmanto viesabonents. Katram klientam ir tiesības prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam pārtraukt sūtīt šādus paziņojumus un jebkurā brīdī bez maksas prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atsākt sniegt šo pakalpojumu.

4. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji visiem klientiem, kad viņi noformē abonementu, sniedz pilnīgu informāciju par piemērojamām viesabonēšanas maksām. Tie bez nepamatotas kavēšanās saviem viesabonentiem sniedz arī atjauninātu informāciju par piemērojamām viesabonēšanas maksām ikreiz, kad šīs maksas mainās.

Pēc tam samērīgos laika intervālos viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nosūta atgādinājumu visiem klientiem, kuri izvēlējušies citu tarifu.

5. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji saviem klientiem dara pieejamu informāciju par to, kā pierobežas reģionos efektīvi izvairīties no netišas viesabonēšanas. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji veic jebkādas pamatotas darbības, lai savus klientus pasargātu no viesabonēšanas maksu maksāšanas attiecībā uz netīšu piekļuvi viesabonēšanas pakalpojumiem, tiem atrodoties savā piederības dalībvalstī.

6. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji veic jebkādas pamatotas darbības, lai aizsargātu savus klientus no papildu maksas maksāšanas par balss zvaniem un īsziņām, netīši pieslēdzoties publiskajiem mobilajiem sakaru tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, piemēram, ļaujot viesabonentiem atteikties no pieslēgšanās tīkliem, kas nav sauszemes tīkli. Ja tiek piedāvāts šāds atteikšanās mehānisms, viesabonentam ir tiesības jebkurā laikā viegli un bez maksas gan atteikties no tādu tīklu izmantošanas, kas nav sauszemes tīkli, gan pieprasīt atjaunot pieslēgumu šādiem tīkliem.

14. pants

Pārredzamība un aizsardzības mehānismi mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumiem

1. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka to viesabonenti gan pirms, gan pēc mazumtirdzniecības līguma noslēgšanas tiek atbilstīgi informēti par maksām, ko viņiem piemēro par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu, turklāt dara to veidā, kas atvieglo klientu izpratni par šādu pakalpojumu izmantošanas finansiālajām sekām un ļauj viņiem pārraudzīt un kontrolēt savus izdevumus par regulētiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem saskaņā ar 2. un 4. punktu.

Attiecīgā gadījumā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji pirms mazumtirdzniecības līguma noslēgšanas un pēc tam regulāri informē savus klientus par automātiska un nekontrolēta datu viesabonēšanas savienojuma un lejupielādes risku. Turklāt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji bez maksas un skaidrā un vienkārši saprotamā veidā informē savus klientus par to, kā atslēgties no minētajiem automātiskajiem datu viesabonēšanas savienojumiem, lai nepieļautu nekontrolētu datu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu.

2. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs automātiski nosūtītā ziņojumā informē viesabonentu par to, ka viesabonents izmanto regulētos datu viesabonēšanas pakalpojumus, un sniedz individualizētu tarifu pamatinformāciju par maksām tādā valūtā, kādu izmanto klienta rēķinā, kuru sagatavo klienta iekšzemes pakalpojumu sniedzējs, ko piemēro par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu minētajam viesabonentam attiecīgajā dalībvalstī, izņemot, ja klients ir paziņojis viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, ka tam minētā informācija nav vajadzīga.

Minētā individualizētā tarifu pamatinformācija ietver informāciju par:

- a) godīgas izmantošanas politiku, kas attiecas uz viesabonentu Savienībā, un papildmaksām, kuras piemēro, ja tiek pārsniegti kādi minētās godīgas izmantošanas politikas ierobežojumi; un
- b) papildmaksu, ko piemēro saskaņā ar 6. pantu.

Informāciju tieši nosūta uz viesabonenta mobilo ierīci, piemēram, kā īsziņu, e-pastu, teksta ziņojuma veidā vai kā uzniroto logu mobilajā ierīcē ikreiz, kad viesabonents ierodas citā dalībvalstī, kas nav klienta iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, un pirmo reizi sāk izmantot datu viesabonēšanas pakalpojumu minētajā konkrētajā dalībvalstī. To sniedz brīdī, kad viesabonents sāk izmantot regulēto datu viesabonēšanas pakalpojumu, bez maksas un atbilstīgā veidā, kas pielāgots, lai informāciju būtu viegli saņemt un saprast.

Klientam, kurš ir paziņojis savam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, ka tam nav vajadzīga automātiska tarifu informācija, ir tiesības jebkurā laikā un bez maksas pieprasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atkal nodrošināt šo pakalpojumu.

3. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nosūta paziņojumu, kad ir pilnībā izmantots regulētā datu viesabonēšanas pakalpojuma piemērojamais godīgas izmantošanas apjoms vai ir sasniegts jebkāds lietojuma sliekšnis, ko piemēro saskaņā ar 6. pantu. Minētajā paziņojumā norāda papildmaksu, kuru piemēros jebkuram papildu patērētājam, kas saistīts ar regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kurus izmanto viesabonents. Katram klientam ir tiesības prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam pārtraukt sūtīt šādus paziņojumus un jebkurā brīdī bez maksas prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atsākt sniegt šo pakalpojumu.

4. Katrs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs visiem saviem viesabonentiem dod iespēju brīvi un bez maksas piekļūt pakalpojumam, kurš laikus sniedz informāciju par patērēto daudzumu, kas izteikts datu apjoma veidā vai valūtā, kuru izmanto viesabonenta rēķinā par regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, un kurš garantē, ka bez klienta skaidras piekrišanas uzkrātie izdevumi par regulētiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, izņemot MMS ziņojumus, ko rēķinā uzrāda kā maksu par vienu vienību, noteiktā izmantošanas laikposmā nepārsniedz noteiktu maksājuma ierobežojumu. Klienti var paziņot viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, ka viņiem nav vajadzīga piekļuve šādam pakalpojumam.

Tālab viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina iespēju noteikt vienu vai vairākus maksimālos finanšu ierobežojumus konkrētam lietošanas laikposmam ar noteikumu, ka klients ir iepriekš informēts par attiecīgajiem datu apjomiem. Viens no minētajiem ierobežojumiem (standarta finanšu ierobežojums) ir aptuveni, bet nepārsniedz 50 euro bez PVN mēnesī par atlikto maksājumu.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs var noteikt ierobežojumus arī datu apjoma veidā, ja klients tiek iepriekš informēts par attiecīgajām finanšu summām. Viens no minētajiem ierobežojumiem (standarta datu apjoma ierobežojums) atbilst attiecīgai finanšu summai, kas nepārsniedz 50 euro bez PVN mēnesī par atlikto maksājumu.

Turklāt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs var piedāvāt saviem viesabonentiem citus ierobežojumus ar dažādiem, t. i., augstākiem vai zemākiem, maksimālajiem mēneša finanšu ierobežojumiem.

Šā punkta otrajā un trešajā daļā minētos standartierobežojumus piemēro visiem klientiem, kuri nav izvēlējušies citu ierobežojumu.

Katrs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs arī nodrošina, ka tieši uz viesabonenta mobilo ierīci, piemēram, piemēram, kā īsziņu, e-pastu, teksta ziņojuma veidā vai kā uznirstošu logu datorā, nosūta atbilstīgu paziņojumu, kad datu viesabonēšanas pakalpojumi ir sasnieguši 80 % no noligtā maksājuma vai datu apjoma ierobežojuma. Katram klientam ir tiesības prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam pārtraukt sūtīt šādus paziņojumus un jebkurā brīdī bez maksas prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atsākt sniegt šo pakalpojumu.

Ja finanšu vai datu apjoma ierobežojums citādi tiktu pārsniegts, uz viesabonenta mobilo ierīci nosūta paziņojumu. Ja viesabonents, kam piemēro standarta finanšu ierobežojumu vai standarta apjoma ierobežojumu, kā minēts piektajā daļā, mēneša norēķinu periodā patērē vairāk nekā 100 euro bez PVN, uz viesabonenta mobilo ierīci nosūta papildu paziņojumu. Minētajos paziņojumos norāda, kā klientam rīkoties turpmāk, ja klients vēlas turpināt saņemt minētos pakalpojumus, kā arī maksu par katru papildu patērēto vienību. Ja viesabonents nerīkojas atbilstīgi saņemtajam paziņojumam, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nekavējoties pārtrauc regulēto datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu un maksas piemērošanu par šiem pakalpojumiem viesabonentam, ja vien un kamēr viesabonents nepieprasa minēto pakalpojumu sniegšanu turpināt vai atsākt.

Ja viesabonents pieprasa iespēju atteikties no maksājuma vai datu apjoma ierobežojuma iespējas vai atkal to atjaunot, izmaiņas izdara vienā darba dienā no pieprasījuma saņemšanas bez maksas, un tās nav saistītas ar nosacījumiem vai ierobežojumiem attiecībā uz citiem abonēšanas elementiem.

5. Šā panta 2. un 4. punktu nepiemēro mašīnas–mašīnas tipa ierīcēm, kas izmanto mobilos datu sakarus.
6. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji veic jebkādas pamatotas darbības, lai savus klientus pasargātu no viesabonēšanas maksu maksāšanas attiecībā uz netīšu piekļuvi viesabonēšanas pakalpojumiem, tiem atrodoties savā piederības dalībvalstī. Tas ietver klientu informēšanu par to, kā pierobežas reģionos efektīvi izvairīties no netīšas viesabonēšanas.
7. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji veic jebkādas pamatotas darbības, lai pasargātu savus klientus no papildu maksas maksāšanas par datu pārraides pakalpojumiem, netīši pieslēdzoties publiskajiem mobilajiem sakaru tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, piemēram, ļaujot viesabonentiem atteikties no pieslēgšanās tīkliem, kas nav sauszemes tīkli. Ja tiek piedāvāts šāds atteikšanās mehānisms, klientam ir tiesības jebkurā laikā viegli un bez maksas gan atteikties no tādu tīklu izmantošanas, kas nav sauszemes tīkli, gan pieprasīt atjaunot pieslēgumu šādiem tīkliem.
8. Izņemot 2. punkta otro daļu, 3. punktu un 6. punktu, un ievērojot šā punkta otro un trešo daļu, šo pantu piemēro gan datu viesabonēšanas pakalpojumiem, ko viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz un viesabonenti izmanto, pieslēdzoties valsts vai starptautiskajiem publiskajiem mobilajiem sakaru tīkliem, kas nav sauszemes tīkli, gan datu pārraides viesabonēšanas pakalpojumiem, ko viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz un viesabonenti izmanto, ceļojot ārpus Savienības teritorijas.

Attiecībā uz 4. punkta pirmajā daļā minēto iespēju, 4. punktā paredzētās prasības nepiemēro, ja apmeklētā sakaru tīkla operators ārpus Savienības esošajā apmeklētajā valstī viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam neļauj reāllaikā uzraudzīt klienta izmantoto datu apjomu.

Šādā gadījumā klientam, kad viņš ir iecerojis šādā valstī, bez nepamatotas kavēšanās un bez maksas ar īsziņu paziņo, ka nav pieejama informācija par uzkrāto patēriņu un nav garantēta noteiktā finansiālā ierobežojuma nepārsniegšana.

15. pants

Pārredzamība attiecībā uz piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka to viesabonentu tiek pienācīgi informēti par piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem apmeklētajā dalībvalstī.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, izmantojot automātisku ziņojumu, informē viesabonentu par to, ka viesabonents var bez maksas piekļūt neatliekamās palīdzības dienestiem, zvanot uz vienoto Eiropas neatliekamās palīdzības numuru "112". Minētais ziņojums viesabonentam arī nodrošina saiti uz īpašu bezmaksas tīmekļa vietni, kas pieejama personām ar invaliditāti un sniedz informāciju par alternatīviem piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem, izmantojot apmeklētajā dalībvalstī paredzēto ārkārtas gadījuma saziņu. Informāciju viesabonenta mobilajai ierīcei nosūta ar īsziņu vai, ja nepieciešams, ar piemērotiem līdzekļiem, kas pielāgoti nolūkā vienkāršot tās saņemšanu un atvieglot uztveri, un to dara ikreiz, kad viesabonents iecerē dalībvalstī, kura nav viņa iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts. Informāciju sniedz par brīvu.

Dalībvalstīs, kurās ir ieviestas sabiedrības brīdināšanas mobilās lietotnes, ja apmeklētā dalībvalsts saskaņā ar 16. panta pirmās daļas b) punktu izveidotajā datubāzē ir norādījusi saiti uz minēto lietotni, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji šā panta otrajā daļā minētajā ziņojumā iekļauj informāciju ar norādi, ka brīdinājumus sabiedrībai var saņemt ar šādu mobilo lietotni. Šā panta otrajā daļā minētajā īpašajā tīmekļa vietnē norāda saiti uz sabiedrības brīdināšanas mobilo lietotni un norādījumus tās lejupielādēšanai.

16. pants

Datubāze ar papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem un datubāze ar piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem

Līdz 2022. gada 31. decembrim BEREC izveido un pēc tam uztur:

- a) vienotu Savienības mēroga datubāzi ar papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem katrā dalībvalstī, kas darāma pieejama operatoriem, valsts regulatīvajām iestādēm un attiecīgā gadījumā citām kompetentajām iestādēm; un
- b) vienotu Savienības mēroga datubāzi ar piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem, kuri ir paredzēti katrā dalībvalstī un tehniski izmantojami viesabonentiem, kas darāma pieejama operatoriem, valsts regulatīvajām iestādēm un attiecīgā gadījumā citām kompetentajām iestādēm.

Valsts regulatīvās iestādes vai citas kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās elektroniski sniedz BEREC nepieciešamo informāciju un attiecīgos atjauninājumus pirmajā daļā minēto datubāžu izveidošanai un uzturēšanai.

Neskarot 13. pantu, pirmajā daļā minētās datubāzes dod iespēju valsts regulatīvajām iestādēm un citām kompetentajām iestādēm pēc izvēles sniegt papildu informāciju.

17. pants

Uzraudzība un izpildes nodrošināšana

1. Valsts regulatīvās iestādes un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes kontrolē un uzrauga šīs regulas ievērošanu teritorijā.

Valsts regulatīvās iestādes stingri kontrolē un uzrauga viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējus, kuri izmanto 5. un 6. pantu.

Attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes kontrolē un uzrauga, kā operatori ievēro šajā regulā noteiktos pienākumus, kas attiecas uz to pilnvaru īstenošanu, kuras tiem piešķirtas ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2018/1972.

2. Valsts regulatīvās iestādes un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes un BEREC publisko atjauninātu informāciju par šīs regulas, jo īpaši par tās 4., 5., 6. un 8. līdz 11. panta piemērošanu, darot to tā, lai informācija būtu viegli pieejama ieinteresētajām personām.

3. Valsts regulatīvās iestādes un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes saskaņā ar savām attiecīgajām kompetencēm, gatavojoties 21. pantā norādītajai pārskatīšanai, seko līdzīgai vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības maksu izmaiņām par balsu un datu sakaru pakalpojumu, tostarp īsziņu un MMS pakalpojumu, sniegšanu viesabonentiem, tostarp tālākajos reģionos, kas minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantā. Valsts regulatīvās iestādes un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes pievērš uzmanību arī īpašām netīšas viesabonēšanas gadījumam dalībvalstu pierobežas reģionos un seko līdzīgai, vai datplūsmas vadības paņēmieni netiek izmantoti neizdevīgi klientiem.

Valsts regulatīvās iestādes un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes seko līdzīgai netīšai viesabonēšanai, vāc informāciju par to un veic atbilstīgus pasākumus.

4. Valsts regulatīvajām iestādēm un attiecīgā gadījumā citām kompetentajām iestādēm ir tiesības pieprasīt uzņēmumiem, uz kuriem attiecas pienākumi saskaņā ar šo regulu, iesniegt visu informāciju, kas attiecas uz šīs regulas īstenošanu un izpildi. Minētie uzņēmumi šādu informāciju sniedz nekavējoties pēc valsts regulatīvās iestādes un attiecīgā gadījumā citu kompetento iestāžu pieprasījuma tās noteiktajā laikposmā un detalizētības pakāpē.

5. Ja valsts regulatīvā iestāde vai citas kompetentās iestādes uzskata, ka informācija ir konfidenciāla saskaņā ar Savienības un valsts noteikumiem par uzņēmējdarbības konfidencialitāti, Komisija, BEREC un visas citas attiecīgās valstu regulatīvās iestādes vai citas kompetentās iestādes nodrošina šādu konfidencialitāti. Uzņēmējdarbības konfidencialitātes dēļ netiek kavēta laicīga informācijas apmaiņa starp valsts regulatīvo iestādi vai citām kompetentajām iestādēm, Komisiju, BEREC un visām citām attiecīgajām valstu regulatīvajām iestādēm vai citām kompetentajām iestādēm šīs regulas piemērošanas pārskatīšanas, kontroles un uzraudzības nolūkos.

6. Valsts regulatīvās iestādes ir pilnvarotas iejaukties pēc savas iniciatīvas, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai. Valsts regulatīvās iestādes vai citas kompetentās iestādes situācijās, kas minētas Direktīvas (ES) 2018/1972 61. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā, vajadzības gadījumā izmanto minētās direktīvas 61. pantā noteiktās pilnvaras, lai nodrošinātu atbilstīgu piekļuvi un savstarpēju savienojumu, lai garantētu viesabonēšanas pakalpojumu gala-gala savienojamību un sadarbību, piemēram, ja klienti nevar apmainīties ar regulētām viesabonēšanas īsziņām ar zemes publisko mobilo sakaru tīkla klientiem citā dalībvalstī, jo nav noslēgts vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgums, kas ļauj piegādāt minētās īsziņas.

7. Ja valsts regulatīvā iestāde vai attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes nolūkā īsteno pilnvaras, kuras tām piešķirtas ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2018/1972, konstatē, ka ir noticis šajā regulā noteikto pienākumu pārkāpums, tām ir tiesības pieprasīt nekavējoties novērst šādu pārkāpumu.

18. pants

Strīdu izšķiršana

1. Gadījumā, kad saistībā ar šajā regulā noteiktajiem pienākumiem rodas strīds starp uzņēmumiem, kas dalībvalstī nodrošina elektronisko sakaru tīklus vai pakalpojumus, piemēro Direktīvas (ES) 2018/1972 26. un 27. pantā minētās strīdu izšķiršanas procedūras.

Strīdus starp apmeklētajiem tīkla operatoriem un citiem operatoriem par tarifiem, ko piemēro regulētu vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai nepieciešamajam devumam, var nodot izskatīšanai kompetentajai valsts regulatīvajai iestādei vai iestādēm saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/1972 26. un 27. pantu. Kompetentā valsts regulatīvā iestāde vai iestādes par jebkuru pārrobežu strīdu paziņo BEREC, lai panāktu konsekventu strīda atrisinājumu. Ja ir notikusi apspriešanās ar BEREC, kompetentā valsts regulatīvā iestāde vai iestādes sagaida BEREC atzinumu, pirms tiek veikta darbība, lai strīdu atrisinātu.

2. Neizšķirta strīda gadījumā, kurā iesaistīts patērētājs vai galalietotājs un kurš saistīts ar jautājumu, uz ko attiecas šīs regulas darbības joma, dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejamas Direktīvas (ES) 2018/1972 25. pantā norādītās strīdu alternatīvas izšķiršanas procedūras.

19. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par minētajiem noteikumiem un pasākumiem un par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

20. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Komunikāciju komiteja, kas izveidota ar Direktīvas (ES) 2018/1972 118. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

21. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pēc apspriešanās ar BEREC Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz divus ziņojumus, kas vajadzības gadījumā jāpapildina ar tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai.

Pirmo šādu ziņojumu iesniedz līdz 2025. gada 30. jūnijam, otro – līdz 2029. gada 30. jūnijam.

Ziņojumos cita starpā iekļauj novērtējumu par:

- a) nākamās paaudzes mobilo sakaru tīklu un tehnoloģiju izvēršanas un īstenošanas ietekmi uz viesabonēšanas tirgu;
- b) pakalpojumu kvalitātes saistību efektivitāti attiecībā uz viesabonentiem, pakalpojumu, tostarp to, kuri ir alternatīva regulētiem mazumtirdzniecības balss, īsziņu un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, pieejamību un kvalitāti, īpaši ņemot vērā tehnoloģiju attīstību un piekļuvi dažādajām tīkla tehnoloģijām un paaudzēm;
- c) konkurences pakāpi gan mazumtirdzniecības, gan vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgos, it sevišķi faktiskos vairumtirdzniecības tarifus, pēc kuriem operatori maksā, un mazo, neatkarīgo vai nesen darbību uzsākušo operatoru un MVNO konkurences situāciju, ieskaitot komercīgumu, datplūsmu, ko tirgo tirdzniecības platformās un tamlīdzīgos instrumentos, un operatoru savienotības pakāpes ietekmi uz konkurenci;
- d) mašīnas–mašīnas viesabonēšanas attīstību, tostarp attiecībā uz viesabonēšanu *IoT* ierīcēm;

- e) to, kādā mērā ar 3. pantā paredzēto pasākumu īstenošanu un īpaši, pamatojoties uz valsts regulatīvo iestāžu sniegto informāciju, ar 3. panta 6. punktā noteikto iepriekšējas atļaujas procedūras īstenošanu ir gūti rezultāti konkurences attīstībā regulēto viesabonēšanas pakalpojumu iekšējā tirgū;
- f) pieejamo mazumtirdzniecības tarifu plānu attīstību;
- g) izmaiņām datu patēriņa ieradumos saistībā gan ar iekšzemes, gan ar viesabonēšanas pakalpojumiem, tostarp izmaiņas Eiropas galalietotāju ceļošanas modeļos, ko izraisījuši tādi apstākļi kā pandēmijas, piemēram, Covid-19, vai dabas katastrofas;
- h) vietējā sakaru tīkla operatoru spējām uzturēt iekšzemes maksas modeli un to, kādā mērā izņēmuma kārtā ir atļautas mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas saskaņā ar 6. pantu;
- i) apmeklēto sakaru tīklu operatoru spējām atpelnīt regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas faktiski radītās izmaksas, ņemot vērā jaunāko informāciju par tīkla izvēršanu, kā arī tehnisko spēju attīstību, cenu noteikšanas modeļus un tīklu ierobežojumus, piemēram, iespēju iekļaut izmaksu modeļa aprēķinus, kuru pamatā ir jauda, nevis patēriņš;
- j) ietekmi, tostarp uz galalietotāju patēriņu, ko rada godīgas izmantošanas politika, kuru operatori piemēro saskaņā ar īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot 7. pantu, tostarp identificējot neatbilstības šādas godīgas izmantošanas politikas piemērošanā un īstenošanā, kā arī šādas politikas vispārējās piemērošanas efektivitāti un samērīgumu;
- k) to, cik lielā mērā viesabonenti un operatori saskaras ar problēmām saistībā ar papildvērtības pakalpojumiem un to, kā tiek ieviesta datubāze ar papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem, kas izveidota, ievērojot 16. panta pirmās daļas a) punktu;
- l) šīs regulas pasākumu piemērošanu un sūdzībām saistībā ar ārkārtas gadījuma saziņas izmantošanu viesabonēšanā;
- m) sūdzībām saistībā ar netīšu viesabonēšanu.

2. Lai novērtētu konkurences attīstību Savienības mēroga viesabonēšanas tirgos, *BEREC* no valstu regulatīvajām iestādēm regulāri ievāc datus par to, kā mainās mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības maksas par regulētiem balss, īsziņu un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, tostarp vairumtirdzniecības maksas par attiecīgi līdzsvarotu un nelīdzsvarotu viesabonēšanas datplūsmu, par nākamās paaudzes mobilo sakaru tīklu un tehnoloģiju izvēršanas un ieviešanas ietekmi uz viesabonēšanas tirgu, par tirdzniecības platformu un tamlīdzīgu instrumentu izmantošanu, par mašīnas–mašīnas viesabonēšanas un *IoT* ierīču attīstību un par to, kādā mērā vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumi aptver pakalpojumu kvalitāti un nodrošina piekļuvi dažādām tīkla tehnoloģijām un paaudzēm. Attiecīgā gadījumā valsts regulatīvās iestādes var sniegt šādus datus, to koordinējot ar citām kompetentajām iestādēm.

BEREC no valstu regulatīvajām iestādēm regulāri ievāc datus arī par to, kā operatori piemēro godīgas izmantošanas politiku, par pārmaiņām iekšzemes tarifiem, ilgtspējas mehānismu piemērošanu, sūdzībām par viesabonēšanu un pakalpojumu kvalitātes saistību ievērošanu. Vajadzības gadījumā valsts regulatīvās iestādes koordinē darbību ar citām kompetentajām iestādēm un ievāc šādus datus no tām. *BEREC* regulāri vāc un sniedz papildu informāciju par pārredzamību, par ārkārtas gadījuma saziņas pasākumu piemērošanu, par papildvērtības pakalpojumiem un par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos, kas nav sauszemes tīkli.

BEREC apkopo arī datus par vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumiem, uz kuriem neattiecas vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksimālās maksas, kas paredzētas 9., 10. vai 11. pantā, un par tādu līgumisko pasākumu īstenošanu vairumtirdzniecības līmenī, kuru mērķis ir novērst pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi tādiem mērķiem, kas nav regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana viesabonēšanas operatora klientiem, kad tie periodiski ceļo Savienībā.

BEREC saskaņā ar šo punktu apkopotos datus vismaz reizi gadā paziņo Komisijai. Komisija tos publicē.

Pamatojoties uz *BEREC* saskaņā ar šo punktu apkopotajiem datiem, Komisija līdz 2027. gada 30. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma ziņojumu, kas vajadzības gadījumā jāpapildina ar tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai.

Pamatojoties uz saskaņā ar šo punktu apkopotajiem datiem, BEREC regulāri ziņo par cenu un patēriņa ieradumu izmaiņām dalībvalstīs saistībā gan ar iekšzemes, gan viesabonēšanas pakalpojumiem, par to, kā mainās faktiskie vairumtirdzniecības viesabonēšanas tarifi attiecībā uz nelīdzsvarotu datplūsmu starp pakalpojumu sniedzējiem viesabonēšanas jomā, un par saikni starp viesabonēšanas pakalpojumu mazumcenām, vairumtirdzniecības maksām un vairumtirdzniecības izmaksām. BEREC novērtē, cik cieši minētie elementi ir saistīti cits ar citu.

22. pants

Paziņošanas prasības

Dalībvalstis paziņo Komisijai to valsts regulatīvo iestāžu un attiecīgā gadījumā citu kompetento iestāžu nosaukumus, kuras atbild par šīs regulas noteikto uzdevumu izpildi.

23. pants

Atcelšana

Regulu (ES) Nr. 531/2012 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

24. pants

Stāšanās spēkā un spēka zaudēšana

Šī regula stājas spēkā 2022. gada 1. jūlijā.

Tomēr attiecībā uz informāciju 16. pantā minētajās datubāzēs no 2023. gada 1. jūnija piemēro viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju pienākumus sniegt informāciju par papildvērtības pakalpojumu numerācijas diapazoniem, kā minēts 13. panta 1. punkta trešajā daļā, un informāciju par alternatīviem piekļuves līdzekļiem neatliekamās palīdzības dienestiem, kā minēts 15. panta otrajā daļā.

Šī regula zaudē spēku 2032. gada 30. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2022. gada 6. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja
R. METSOLA

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
C. BEAUNE

I PIELIKUMS

Atceltā regula un tās sekojušo grozījumu saraksts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 531/2012 (OV L 172, 30.6.2012., 10. lpp.).	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2120 (OV L 310, 26.11.2015., 1. lpp.).	Tikai 7. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/920 (OV L 147, 9.6.2017., 1. lpp.).	

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (ES) Nr. 531/2012	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	—
1. panta 3. punkts	1. panta 2. punkts
1. panta 4. punkts	—
1. panta 5. punkts	1. panta 3. punkts
1. panta 6. punkts	1. panta 4. punkts
1. panta 7. punkts	—
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts	2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
2. panta 2. punkta c) apakšpunkts	—
2. panta 2. punkta d) apakšpunkts	2. panta 2. punkta c) apakšpunkts
2. panta 2. punkta e) apakšpunkts	2. panta 2. punkta d) apakšpunkts
2. panta 2. punkta f) apakšpunkts	2. panta 2. punkta e) apakšpunkts
2. panta 2. punkta g) apakšpunkts	2. panta 2. punkta f) apakšpunkts
2. panta 2. punkta h) apakšpunkts	2. panta 2. punkta g) apakšpunkts
2. panta 2. punkta j) apakšpunkts	2. panta 2. punkta h) apakšpunkts
2. panta 2. punkta k) apakšpunkts	2. panta 2. punkta i) apakšpunkts
2. panta 2. punkta m) apakšpunkts	2. panta 2. punkta j) apakšpunkts
2. panta 2. punkta o) apakšpunkts	2. panta 2. punkta k) apakšpunkts
2. panta 2. punkta p) apakšpunkts	2. panta 2. punkta l) apakšpunkts
2. panta 2. punkta q) apakšpunkts	2. panta 2. punkta m) apakšpunkts
2. panta 2. punkta r) apakšpunkts	2. panta 2. punkta n) apakšpunkts
2. panta 2. punkta s) apakšpunkts	—
3. panta 1.–8. punkts	3. panta 1.–8. punkts
3. panta 9. punkts	—
4. pants	—
5. pants	—
6. pants	20. pants
6.a pants	4. panta 1. punkts
—	4. panta 2. punkts
—	4. panta 3. punkts
6.b pants	5. pants
6.c pants	6. pants
6.d panta 1., 2. un 3. punkts	7. panta 1., 2. un 3. punkts
6.d panta 4. punkts	7. panta 1. punkta trešā daļa

6.d panta 5. punkts	7. panta 4. punkts
—	7. panta 5. punkts
6.e panta 1. punkta pirmās daļas ievadformulējums	8. panta 1. punkta pirmās daļas ievadformulējums
6.e panta 1. punkta a) apakšpunkts	8. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6.e panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
6.e panta 1. punkta c) apakšpunkts	8. panta 1. punkta b) apakšpunkts
6.e panta 1. punkta otrā daļa	8. panta 1. punkta otrā un trešā daļa
6.e panta 1. punkta trešā daļa	8. panta 1. punkta ceturta daļa
6.e panta 1. punkta ceturta daļa	8. panta 1. punkta otrā daļa
6.e panta 2. punkts	—
6.e panta 3. punkts	8. panta 2. punkts
6.e panta 4. punkta pirmās daļas ievadformulējums	8. panta 3. punkta ievadformulējums
6.e panta 4. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts	8. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts
—	8. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	8. panta 4. punkts
6.e panta 4. punkta otrā daļa	8. panta 5. punkts
—	8. panta 6. punkts
6.f pants	—
7. pants	9. pants
9. pants	10. pants
11. pants	—
12. pants	11. pants
—	12. pants
14. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	13. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
—	13. panta 1. punkta trešā daļa
14. panta 1. punkta trešā un ceturta daļa	13. panta 1. punkta ceturta un piekta daļa
14. panta 1. punkta trešā daļa	15. panta 2. punkts
14. panta 1. punkta piekta un sestā daļa	13. panta 1. punkta sestā un septīta daļa
14. panta 2. punkts	13. panta 2. punkts
14. panta 2.a punkts	13. panta 3. punkts
14. panta 3. punkts	13. panta 4. punkts
—	13. panta 6. punkts
14. panta 4. punkts	13. panta 5. punkts
15. panta 1. un 2. punkts	14. panta 1. un 2. punkts
15. panta 2.a punkts	14. panta 3. punkts
15. panta 3. punkts	14. panta 4. punkts
15. panta 4. punkts	14. panta 5. punkts

15. panta 5. punkts	14. panta 6. punkts
—	14. panta 7. punkts
15. panta 6. punkts	14. panta 8. punkts
—	15. pants
—	16. pants
16. panta 1.–4. punkts	17. panta 1.–4. punkts
16. panta 4.a punkts	17. panta 5. punkts
16. panta 5. punkts	17. panta 6. punkts
16. panta 6. punkts	17. panta 7. punkts
17. pants	18. pants
18. pants	19. pants
19. panta 1. punkts	—
19. panta 2. punkts	—
19. panta 3. punkta pirmā daļa	21. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
—	21. panta 1. punkta trešās daļas a) apakšpunkts
19. panta 3. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunkts	21. panta 1. punkta trešās daļas b) un c) apakšpunkts
—	21. panta 1. punkta trešās daļas d) apakšpunkts
19. panta 3. punkta c) apakšpunkts	21. panta 1. punkta trešās daļas e) apakšpunkts
19. panta 3. punkta d) apakšpunkts	21. panta 1. punkta trešās daļas f) apakšpunkts
19. panta 3. punkta e) apakšpunkts	21. panta 1. punkta trešās daļas g) apakšpunkts
19. panta 3. punkta f) apakšpunkts	21. panta 1. punkta trešās daļas h) apakšpunkts
19. panta 3. punkta g) apakšpunkts	21. panta 1. punkta trešās daļas i) apakšpunkts
19. panta 3. punkta h) apakšpunkts	21. panta 1. punkta trešās daļas j) apakšpunkts
—	21. panta 1. punkta trešās daļas k) apakšpunkts
—	21. panta 1. punkta trešās daļas l) apakšpunkts
—	21. panta 1. punkta trešās daļas m) apakšpunkts
19. panta 4. punkta pirmā daļa	21. panta 2. punkta pirmā un trešā daļa
19. panta 4. punkta otrā daļa	21. panta 2. punkta ceturtdā daļa
—	21. panta 2. punkta piektā daļa
19. panta 4. punkta trešā daļa	21. panta 2. punkta sestā daļa
19. panta 4. punkta ceturtdā daļa	21. panta 2. punkta otrā daļa
20. pants	22. pants
21. pants	23. pants
22. pants	24. pants
—	
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums